

Moon - Koopmans 47 - 12,5t (16,5t tankad och fullstuvad)

Japan Del 2

17 augusti - 9 november 2015

Vecka 34 2015 17 - 23 augusti Åter från Sydkorea

Måndag 17 Syd Korea - Tsushima, Japan

Tidig avgång från Daepo Port i Sydkorea med sikte på södra udden av Tsushima, men det blev mitt på...

Första fem sjömilerna ut från land var som vanligt bökgig. Ström, gammal sjö och fallvindar från höga öar gjorde segling utan motorstöd näst intill omöjlig. Vinden var mellan 2 till 13 m/s, strömmen emot oss och vågorna branta. Utan motor gjorde vi sju knop för att i nästa moment nästan stanna i obefintlig vind och "vertikala" vågor. Det fick bli motorstöd och ett rev i storen. Väl ute till havs fick vi bra vind och riktning, men strömmen var fortfarande emot.

Vi skulle segla runt Tsushimas syddude och sen sju sjömil upp på ostkusten till Izuhara. Den friska vinden gav oss bra framfart, men vi såg inte riktigt fram emot kryssen på ostsidan i grov sjö... Vinden var mer nord än gribbens nordost, vilket gjorde att vi utan vidare kunde hålla upp mot Tsushimas mitt och skärgården man kan segla tvärs igenom, låt vara att vi då måste passera en trång kanal med kraftigt strömmande vatten, en motström som vi egentligen inte vet om vi kan övervinna om vi kommer fram vid fel tid.

Vid tvåtiden forsade vi in mellan norra och södra Tsushima. Kustradion ropade upp oss och sa att det inte gick och checka in i Izuhara efter den 27 juli. Vi kontrade med att tullarna som checkade ut oss från Japan är stationerade i Izuhara och dom sa att vi var välkomna den 20 augusti - man fattar ingenting. Killen skulle återkomma men när han ropade lite senare hörde han inte oss mellan höga berg.

Strax kom en stor kustbevakningsbåt och bad oss stanna medan dom sjösatte sin ribbåt då dom ville komma ombord. Där låg vi och drejade bi på absolut skyddat vatten i nära två timmar under det att åtskilliga mail och telefonsamtal utväxlades mellan killen som kom ombord och chefen i land. Man skall anmäla 24 timmar i förväg till tull och kustbevakning, vilket vi naturligtvis gjort. Tullen svarar på mailanmälan, men det gör inte kustbevakningen. Alltså hade vi inte uppfattat att adressen till kustbevakningen var fel...

Dom hävdade att vi inte fick ankra eller angöra land förrän 24 timmar senare, trots att vi redan var inne i skärgården. Dom hade inte en tanke på vilka problem deras agerande skapade för tullen, men det verkar vara vattentäta skott mellan myndigheterna. (även här!)

Till slut accepterade dom att vi ankrade på andra sidan bron och den strömmande kanalen, men vi fick inte komma in i Izuharas hamn förrän om 24 timmar. Närmare bestämt kl 15.48...

När vi väl blivit av med dom kom problemet med kanalen där strömmen nu hade ökat pga dröjsmålet. Stående vågor och ett riktigt race emot gjorde det hela både spännande och långsamt. 1,5 knop över grund var den lägsta siffra vi såg så passagen som bara är dryga två hundra meter tog sin tid. Långsamt över grund ja, men när strömmen tog tag sidledes gick det med full fart plötsligt, så det gällde att parera sidströmmen omedelbart i den trettio meter breda kanalen.

Ute på andra sidan försökte vi ankra, men överallt var det antingen för djupt, bara berg eller en massa pärlbojar med sina förankringar kors och tvärs på botten och långt upp på land. Det slutade med att vi la oss i en liten fiskehamn alldeles innan mörkret. Inte alls kul eftersom vi på det viset dels angjorde en stängd hamn och dels före 24 timmarsgränsen. Straffsatsen är inte att leka med; två år i fängelse, 2milj Yen och konfiskering av båten. Enda alternativet hade varit att segla ut på havet igen.

Tisdag 18 augusti Ofrivilligt stopp till incheckning i Izuhara, Tsushima

I gryningen lossade vi förtöjningarna och gick ut och dagankrade. Gissa om det var en lättnad

att nu vara "lagliga" igen utan att någon kommit på oss. Behöver vi skriva att AISen var avstängd under hamnbesöket...

Vi hörde kättingen rassla mot botten men draggade inte så mycket. Helt klart olämpligt för nattankring. Frampå lunch kom en stor tullbåt in från havet och la sig knappt hundra meter i lä om oss. Där låg dom och drev under en kvart utan att ropa på oss innan dom drog vidare. Förmodligen kollade dom vår föranmälan som dom bekräftat att dom fått. Men vi tänkte förstås att nu börjar det igen, för inte tusan tycker tullen om att man ankrar nära land innan inklarerings! På eftermiddagen var det så dags att segla dom nio milen söder ut till Izuhara.

Väl där stod en enorm kommitté och väntade på oss i yttre hamnen där kustbevakningen krävt att vi skulle angöra. 50 m från kajen vinkade vi till dom och på teckenspråk förklarade att i den sjöhävningen kan ingen mindre båt angöra en kaj. Kustbevakningens egna stora båtar låg inne i hamnen bakom nästa pir, väl skyddade...

Till slut hade vi vallat dom en bit in i hamnen, en sträcka på över fem hundra meter, innan vi hittade tillräckligt lugnt vatten. Inga sura miner, dom insåg förmodligen att det var kapten på båten som bestämde om det var säkert att lägga till. Femton man på kajen från karantän, kustbevakning, tull, immigration och förmodligen en reporter. Chefen på kustbevakningen gjorde sig lite "lustig" och överlämnade de blanketter han menade att vi inte sänt in. Vi argumenterade inte utan satte oss och började fylla i. Men se då backade han och sa att det inte var nödvändigt. Tänk om den "smidigheten" funnits under gårdagens palavrer...

Först i båten var karantängubben och han hade formulär för både Ebola, Mers och influensa. Skönt att inte någon av oss just då hade en förkylningssväng. När han var klar och gula flaggan nertagen fick nästa myndighet tillstånd att kliva på. Två timmar senare var vi klara med alla papper och instämplade i Japan och kunde fortsätta längre in i hamnen där vi fann en helt skyddad plats.

Eftersom vi nu inte hade någon godkänd lista på stängda hamnar, den måste vi söka på nytt i Fukuoka, får vi inte mellanlanda på ön Iki utan måste segla direkt de 60 sjömil till Fukuoka som är en "öppen hamn".

Tillbaka i Japan från Sydkorea där vi seglat i tre veckor. Flera skillnader som vi lagt märke till mot Japan. Man kör högertrafik och bilparken är genomgående större med nya sedanmodeller, kryddat med stadsjeepar i storstäderna. Inga publika högtalare och ett skrift- och talspråk som vi inte förstår, inte heller japanerna förstår koreanska. Varuutbudet är i stort sett detsamma och lika lite information på "utrikiska" med läsbar text. Sydkorea har 220 volt och 60Hz, Japan 100 volt och 60 Hz. Vi letade efter elektriska prylar under våra promenader i Sydkorea men all information var bara tillgänglig på koreanska så vi gav upp. Prisnivån ungefär samma som i Japan men marinorna var betydligt billigare.

Onsdag 19 augusti Izuhara, Tsushima

En dag i Izuhara med promenader och lite handling. Återigen i Japan med sina trubelut i högtalare tre gånger om dagen. Känns riktigt hemtamt... Även trafiken är tillbaka till normal, dvs vänstertrafik (det har vi haft sedan vi kom till NZ 2008!).

Att bara stanna nån dag eller så på ett ställe är för kort för att lokalbefolkningen ska våga sig fram och här finns inga andra seglare att språka med, så vi gick ostörda på stadens gator.

Torsdag Izuhara

Tänkt avgång, men vinden uteblev och regnet vräkte ner hela förmiddagen. Vi har medvetet lite diesel kvar då vi kan tanka taxfritt i Fukuoka, så gå för motor stor del av vägen var inget alternativ. Lite diesel, inte bara för skattefrihet utan också för att äntligen kunna fylla stora tanken från tom för första gången. Vi vill ju veta hur mycket den verkligen rymmer.

Fredag 21 augusti Izuhara - Marinoa Marina. Fukuoka

Vindprognosen verkade stämma så iväg vid 8-tiden mot Marinoa Marina i Fukuoka.

Fortfarande mycket regn, men prognosen talar om mindre längre öster ut. Denna gång med två rev i storen för vi skulle segla bidevind i kulingen. Startade med kutter som försegel i 13-17 m/s. Kuling under hela förmiddagen och som vanligt en eländig sjö, plus regn...

Nån timme ut från Tsushima lättade regnet och vind och sjö stabiliserade sig något men vinden höll sig runt kuling ända tills vi passerat i lä av Iki. Sträckan Tsushima - Iki är lite okänd för svåra förhållanden. Förra årets segeltävling förlorade en båt mellan Iki och Tsushima. Moon är ju en lite annan båt än dessa tävlingsbåtar, så med bottenrevad stor och kutter seglade vi med helt neutralt roder i dryga sju knop med 50 grader mot vinden utan några problem. Dock fick vi en hel del stänksjö över rorsman av den branta sjön. Efter Iki kunde vi byta från kutter till yankee och farten blev därmed en knop högre. Men vi fick också svårare att styra i åskbyar pga lovgirighet. Vi föll av för att kunna rulla yankeen några varv och sen tillbaka på kurs - Moon blev nu en helt annan båt att styra. Sista tio milen var hållregn och hårda åskbyar, men nu var vindriktningen 100 grader mot vinden, så det var bara att följa med i full fart och ingen sikt. Ett lastfartyg och fyra fiskebåtar dök upp i regnet på några hundra meters avstånd. "Hovrade" en halvtimme i regn och åska utanför marinan innan vi vid sjutiden fick uppehåll och kunde gå in och förtöja.

Lördag 22 augusti Marinao - Odo City Marina

Tidig morgon gick vi in till kontoret för att få en mer anpassad plats för tyfonen på tisdag. Jo en ny plats fick vi, men vi upptäckte också att den ringa prisskillnad mot Odo Marina som våra Belgiska vänner talat om nog var relevant för deras båtstorlek. För våra 47 fot ville marinan ha nästan 90 % mer än Odo marina som vi låg i vid förra besöket, knappast nån marginell skillnad. Anledningen till bytet var el och vatten + att det påstods vara mer skyddat för tyfoner. Att betala fantasipris bara för att få el och vatten var inte aktuellt, så vi betalade för en natt och tackade för oss, tankade vatten och gick.

Fukuoka City Yacht Harbor = Odo Marina hade plats för oss, så fram på lördag eftermiddag låg vi förtöjda på en tyfonplats med nosen mot den förväntade värsta vindriktningen.

Nu vidtog jobbet att sammanställa underlag till en lista över alla stängda hamnar vi vill ha möjlighet att besöka, för att på måndag besök kontoret inne i Fukuoka. Vi fick återigen låna dom guideböcker som med skisser beskriver alla hamnar, men dom är bara på japanska...

Mena, vår Japanska vän här i Fukuoka, kom och hjälpte till med underlaget för vår lista. På måndag följer hon med oss in till stan och tolkar vid behov... Verkligen en fin hjälp.

Söndag 23 augusti Odo Marina

Förberedelser inför vargens ankomst... dvs tyfonförberedelser för Björn och färdigställande av listan för Annika. Fingerpontonen är bara tio meter så vi fixar extra linor till pontoner runt om för att vara preparerade för de 30-35 m/s som förutspås. Denna gång verkar tyfonen komma mer eller mindre rakt över oss och det gör att vi får räkna med alla vindriktningar.

Mycket folk i rörelse i marinan under helgen och flera som pratade riktigt bra engelska kom och hälsade på oss.

Vecka 35 2015 24 - 30 augusti Fukuoka

Måndag 24 Odo

Nu har vi tyfon nr 16 med namn Goni alldeles på tröskeln. I morgon, tisdag, ska den dra rakt över Fukuoka. Riktningen är nog ganska säker men om den tappar orken återstår att se. Just nu är prognosen 30-35m/s i nån timme.

Dagen gick i stort sett åt till att presentera våra listor över dom stängda hamnar som vi vill besöka på kontoret för "closed ports". Det var tur att vi hade Mena med oss som tolk. Hon har ofta varit på kontoret med cruisers, så dom känner henne och förstår numera lite bättre seglares behov av flexibla listor. Tidigare var det strikta avgångs- och ankomsttider som gällde. Fortfarande har dom lite svårt att förstå att vår rutt ändras hela tiden med hänsyn till väder och vind.

Att tyfoner innebär tidförskjutningar förstår dom, men inte mycket mer...

Tillbaka i Moon justerade vi våra tio linor till olika pontoner för att vara beredda på hård nordostvind kl 06 på tisdags morgon.

Tisdag 24 augusti Odo

Började som planerat med tyfonvind från nordost. Ingen stor effekt på Moon eftersom vinden kom nästan i näsan och där hade vi tre linor till kraftiga pollare som höll reda på fören, förutom springlinor och en av akterlinorna som pga Moons längd och korta fingerpontoner gick tre meter framåt.

Vinden kom över land så ingen effekt på vattnet i marinan. En genua blåste ut på en båt en bit bakom oss, men höll faktiskt tills lugnet i ögat kom nån timma senare då några man lyckades dra ner seglet.

En halv timma efter lugnet drog det igång igen, nu från nordväst. Starkare vind, runt 30 m/s och en del sjö letade sig in genom piröppningen. Vi hade tur men fyra båtar innanför oss fick sjö på sig och båtar akter om oss fick spegelsjö från betongkajen. Vinden vred mer mot väst och tvärs Moon. Efter några timmar var även vi påverkade av sjöhävning, om än fortfarande mildare än båtar innanför och akter om. Vi lutade som mest drygt 15 grader och rycktes av linorna hit och dit.

Försökte göra nåt nyttigt, men blev nästan sjösjuka av all gungning och ryck.

En del tid spenderades liggande för bättre komfort. Kändes bra att vara kvar i båten för att kunna justera förtöjningar omedelbart om nåt gick sönder. Tack vare alla våra linor låg vi helt fritt från pontoner och grannbåt, även om fendrarna ibland var väldigt nära. Masterna på bägge båtarna på var sida om oss var väl för om Moons, men vi var lite oroliga för grannens mantågsstöttor när det lutar så kraftigt i trånga lägen. Dom var ibland farligt nära att fastna under vårt mantåg.

Sen eftermiddag var vinden knappt normal kuling och vi kunde gå på pontonerna igen och kolla läget. Moon hade inga som helst skador. Balkar och knapar hade stått pall för alla ryck som ibland känts som vi gått på något stort!

Många båtar hade skador i fören där dom gått i pontonerna och även skadat pontonerna. En stor Bavaria hade "tappat" sin springknap och därmed slagit sönder sin för och pontonen.

Underligt nog hade inga båtar utnyttjat pontonen bakom dom (eller framför) för att hålla båten som man gjorde i Ginowan under vårt första tyfonläge. När vi informerade marinakontoret om vår tamp till pontonerna tvärs över blev dom väldigt bekymrade och menade att vi blockerade ju passagen till dom innanför liggande båtarna. Vi förklarade att tampen låg på botten tills vinden började, och inte var det väl några båtar i rörelse i marinan när det blåser 25-30 m/s?

På det svarade dom inte, bara att dom skulle återkomma med besked, nåt dom aldrig gjorde.

Huruvida dom drog några slutsatser av alla skadade båtar i jämförelse med extralina tvärs vet vi inte. Men vi beskrev hur marinan på Okinawa säkrade i princip alla båtar "tvärs över". Svaret blev att detta var Fukuoka och inte Okinawa. Eget tänk hos anställda verkar inte uppmuntras... Frånsett det mycket okomfortabla ryckandet i surgen, som fortsatte hela onsdagen trots att vinden var borta, upplevde vi det hela som rätt ok. Men vi är medvetna om att detta var en mild tyfon...

Onsdag 26 augusti Odo

Dagen gick i stort sett åt till att demontera alla förberedelser inför tyfonen. Akterlina kom bort redan vid sjutiden, trots att vi inte förväntade oss några båtrörelser under onsdagen. Men eftersom marinan varit så oförstående tänkte vi att det var bäst att förekomma. Vid frukost såg vi till vår förvåning en mast passera akter om Moon. Det var den skadade Bavarian som kördes till reparationsvarvet inne i marinan. Vi var klart nöjda med att vi tidigt tagit bort akterlinan...

Sen eftermiddag tog vi tåget två stationer västerut för att möta Mena och gå på Tempura restaurang.

Torsdag 27 augusti Odo - Fukuoka Fiskehamn

Avgångsdag från Marinan. Den "långa" dagsetappen på en timme var bara in till fiskehamnen för att bunkra skattefria diesel. Mena följde med, delvis för att underlätta tankningen som hon hade fixat.

Bunkring på detta sätt (skattefritt) sker vad vi förstår bara till större utländska fartyg. Klockan ett som avtalat var vi förtöjda vid bunkringsfartyget inne i fiskehamnen. Förbeställda och med tullen clearade 600 liter pumpades över till Moon. Vi hade inte riktigt lyckats tömma huvudtanken och den blev dessutom inte helt full med dom 600 litrarna. Vi betalade ca 7 SEK per liter mot 11 SEK för skattad diesel. Alla besparingar mottages med tacksamhet! På grund av tullbestämmelser kunde vi inte fylla dom sista litrarna som behövdes för "full tank", men vi har numera en god uppfattning om Moons totala dieselkapacitet. Inte riktigt den kubikmeter som påstods, men runt 850 liter i två tankar kan vi nog räkna med. Det ger oss en räckvidd om vi bara använder diesel för framdrift på 1500 sjömil. Efter tankningen gick vi bara tvärs över hamnbassängen och förtöjde längs kajen. Inga ryck eller surge och ingen avgift. Till saken hör att marinan inte har el och vattnet får man betala för.

Nu var vi plötsligt mitt inne i stan med en massa små mysiga restauranger i kvarteren runt fiskehamnen. Tydligen ett populärt ställe med många exklusiva bostadshus ett halvt kvarter in från hamnen. En del restauranger var riktade mot dessa hus och med priser därefter. Men med Menas hjälp fann vi flera trevliga och billiga kvarterskrogar.

Fredag 28 augusti Fukuoka fiskehamn

Stort kvällskalas i Moon. En av Menas vänner i marinan med en Hans Christian båt kom med dotter och barnbarn. Med sig hade dom massor med sushi och andra typiskt japanska rätter som vi under några trevliga kvällstimmar avnjöt.

Lördag - flyttade vi från akterkabinen till främre kabinen. Låter enkelt, men hytten var full med utrustning, cyklar, kajak verktyg mm som nu skulle flytta till nya stuvhytten... Vår stora gennaker skulle också stuvas ner under kojens fram, men den hade blivit fuktig i akterstuvens under akterdäck. Torrt och vindstilla gjorde det möjligt att hissa den på tork. Såg lite häftigt ut med ett stort färggrant segel hissat vid kaj! Anledningen till flyttet var att vi nu inte har någon nattsegling framför oss före vinteruppehållet (tror vi) och då är det bättre att sova i förpiken. Dingen över luckan gör att vi kan sova med luckan öppen även om det regnar.

Söndag - fortsatt PC jobb med webb och mail. Lång promenad runt i parken i närheten och flytt av båt in i hörnet på fiskehamnen. Anledningen var att vi bestämt oss för att stanna kvar över regnen i början på veckan då det också skall blåsa rakt i sidan mot kajen. I hörnet fick vi bättre skydd och kunde dessutom ha en lina till "vinkelkajen" för att hålla Moon från kajen. Det är spring vilket betyder att tidvattenskillnaden är drygt 2,5 meter och vi måste flytta plankor och två fendorar fyra gånger per dygn. Tamparna är ok, men vi kommer under betongkajen på lågvatten - respektive väldigt lite kvar av betongkajen på högvatten. Vi har sett detta i många hamnar i Japan, någon större havsnivåökning klarar dom inte utan översvämning.

Vecka 35 2015 31 augusti - 6 september Fukuoka - Oshima

Måndag 31 augusti Fukuoka fiskehamn

Vi har också bokat plats för Moon i en marina nära Osaka för 4,5 månader under vår Sverigevistelse i november till mars.

Dagen gick i tvättens tecken - två stora lass om 20 kg var fick en uppfräschning i en närliggande mynttvätt. Stora maskiner (Electrolux Vascator) - 16, 23 och 32 kg kapacitet. Torktumlarna var i samma division så en 23kg maskin torkade i en tumlare på en halv timme. Äntligen maskiner med riktig tvätt, skölj och centrifugering. Enda felet är att man tvättar bara i kallt vatten, och så har det varit i hela Stilla Havet.

I Nya Zeeland fuskade vi genom att slanga vatten från en varmvattenkran i närheten...

Dagen avslutades med middag i Moon tillsammans med Mena. Vi bjöd på vår vanliga Thai kyckling men med kladdris istället för basmatiris. Japaner i allmänhet vill bara ha rundkornigt japansk ris. För några år sedan då risskörden gick fel i Japan importerades ris från Thailand - det blev

nästan revolution, eller i alla fall var det många som valde att äta något annat än ris...

Tisdag 1 september Fukuoka

Tänkt avgångsdag idag men vår WhisperGen har börjat konstruera så vi blir kvar tills vi hittat felet och vi har ännu inte fått våra listor över stängda hamnar. Dessutom har vi på torsdag en möjlighet att träffa våra australvänner från Borneo som lämnat sin båt en bit söder om Fukuoka och ska flyga hem några veckor (visa run).

Onsdag 2 september Fukuoka

En dag till i fiskehamnen och nära till tvätten... Ett lass till och allt av bomull är nu genomtvättat. För övrigt lite gråmulet och till kvällen besök på en restaurang alldeles i närheten. Oläsliga menyer och väldigt sparsamt med kunskaper i engelska, men vi lyckades bli mätta på en grillad sill med tillbehör.

Torsdag 3 september Fukuoka

Planerade att gå på långpromenad till centrala Fukuoka för att möta Mena och australierna som kom med tåget. Mena ville följa med då hon kommer att hjälpa australierna i oktober då dom kommer med sin båt till Fukuoka. Alla måste vi ansöka om att besöka stängda hamnar och där är Fukuoka en centralort (1,5 milj innevånare).

Mena hade dock redan kvällen innan skickat mail om att vi skulle bli hämtade kl 9.30 av en seglande vän som vi träffat tidigare. Fint väder men ingen promenad alltså. Australierna kom punktligt kl 10.41 med Shinkansen och vi fortsatte direkt per bil till flygplatsen där vi hade en trevlig stund över lunch innan dom flög hemåt.

Sent på kvällen kom listorna över tillåtna stängda hamnar. Skillnaden mot hanteringen i Okinawa är att nu går det bra att få tillståndsdokumentet sända per e-post, väldigt skönt att inte behöva besöka deras kontor mer än en gång.

Fredag 4 september Fukuoka - Oshima

Dags för fortsättning - mot Oshima. Men först tankade vi vatten vid isanläggningen i fiskehamnen. Ibland kostar det en slant men oftast är det fritt. Här betalade vi 30kr för fulla tankar.

Väderprognosen visade att vi skulle ha vind att segla på men vi fick vackert motorera hela sträckan om dryga 20 sjömil. Framme tidig eftermiddag så vi hade tid för en kortare promenad i den lilla byn.

Lördag 5 september Oshima

Vi visste att Oshima är en ö med fina vandringsleder så torsdagens uteblivna promenad i Fukuoka fick bli här på Oshima Dessutom i en väldigt mycket trevligare natur med uppehållsväder utan starkt solsken. Ön har färjeförbindelse med fastlandet och snart stod det klart att lördag var en attraktiv dag för dagvandrare. Vi lyckades undvika dom flesta men till eftermiddagen nere i hamnen såg vi skockar av turister äntra färjan för returreisan.

Trots turisttrycket finns inte, eller snarare - vi har inte hittat - restauranger i byn, dock några riktigt små butiker med ett begränsat varuutbud.

Söndag 6 Oshima

Söndagsvädret blev grått och till kvällen/natten riktigt regnig och blåsig.

Vi ligger hyfsat för den starka vindriktningen men en del svinga når in i hörnet där vi nu knutit upp oss ordentligt. Planen var att lämna på måndag då prognosen visade på lagom vind med bra riktning. Men redan sent på lördag kväll stod det klart att vi har flera dagars kuling rakt emot vår kommande kurs att se fram mot...

Vecka 37 2015 7 - 13 september Oshima - Okino Shima

Måndag 7 Oshima

Jodå blåsigt är det och prognosen ser ut att stämma idag. Riktningen är för mycket från dit vi ska och nästa anhalt ligger 25 sjömil bort. Kryssa i kuling och grov havssjö (vind mot ström som vanligt) är inte planen.

Hösten har börjat med regn och helt andra vindar än vad vi hittills haft i japanskt vatten. Just nu kuling från dit vi ska... så vi blir nog kvar ett par dagar.

Som krydda på moset kommer två tropiska cykloner till slutet av veckan. Den ena ser ut att svänga norrut innan den når land, och den andra kommer nog rakt i vår väg men är beräknad att bara ge kuling till stormstyrka.

Tisdag 8 Oshima

Moon åker lite fram och tillbaka med rätt kraftiga ryck i tamparna då och då. Mycket obekvämt men inget i jämförelse med marinan i Fukuoka under tyfonen. Enda fördelen är att man inte förlorar sina sjöben under hamnvistelsen... Svårt att få nåt vettigt gjort nere i båten.

Promenader när det inte regnar är huvudsysslan.

Onsdag 9 - en upprepning av tisdagen, men mindre regnigt och därmed en längre promenad upp till nordkusten av ön. Vågorna från norr är imponerande, helt rätt beslut att inte försöka kryssa mot dom...

Torsdag 10 - bara liten kuling idag, men från norr och vågorna som byggts upp ända från Ryssland under tre dagar är inget att försöka segla emot. Dessutom går strömmen mot vågorna större delen av tiden. Prognosen för i natt och imorgon är avtagande och vridande mot sydväst. Som synes blev vi som "förväntat" inblåsta större delen av veckan. Skyfall med översvämningar och jordskred har skördat offer i mellersta och norra Japan. På Oshima märktes inget av detta förutom kulingen med vågor ända från Ryssland som skapade en besvärlig surge i hamnen. -

Fredag 11 september Oshima - Himeshima

Ingen vind trots att prognosen visat på lagom seglingsvind från rätt håll. Vi ville iväg och skulle bara avverka 25 sjömil så strax före nio var vi klara för avgång efter ett digert arbete med att ta in alla linor som försökt hålla Moon något så när på plats. Vågorna var nu lång hög dyning som Moon för motor inte hade några som helst problem med. Första fem sjömil fram och runt grannön var lite jobbiga för att medströmmen gjorde dyningen brant och obekvämt ibland. Efter rundningen kom vi i "strömlä" och det blev helt ok att trava på för motor.

Väderprognosen för dom kommande dagarna visade på vind rätt in i hamnen vi var på väg till och efter våra dagar i Oshimas hamn med surge trots rätt vindvinkel kändes detta inte bra.

Grannöns hamn var nog bättre, men inte lika intressant. Nästa alternativ låg 35 sjömil på andra sidan av det trånga sundet mellan Honshu, Japans huvudö, och Kyushu. Sundet är 10 sjömil och det strömmar som mest med 8 knop.

Lite i längsta laget om vi ville undvika nattsegling.

Att gå genom sundet nattetid kändes lurigt med så mycket ström och en massa farledsbojar som vi på grund av trafikseparationen måste ligga nära. Om vi hoppade över öarna väster om sundet skulle vi vara framme vid sundet runt 12-tiden, just efter strömmen vänt till ostlig så en direkt passage genom sundet var ok.

Beslutet blev att fortsätta för motor utefter Kyushus industriklädda nordkust och genom sundet trots att vi då skulle komma fram till natthamnen i mörker. Massor med trafik i sundet.

Honshu och Kyushu utgör en spärr för trafik från väster mot de stora

befolkningskoncentrationerna i östra Japan och ut mot Stilla Havet och resten av världen.

Flera hamnar längs sundet gjorde att det inte var helt lätt att bedöma vart fartyg var på väg.

Dessutom gör sundet en nittio graders böj halvvägs och just där ligger inloppet till två hamnar.

Med fyra till sex knops medström gällde det att planera styrningen. Farledsbojar blev till

mötande farkoster, vars "framfart" i strömvirvlarna var lite oberäkneliga. Vi ville ligga nära

bojarna för att inte vara i vägen för den tunga trafiken, men naturligtvis inte för nära... Efter

böjen maxade strömmen och det uppstod kraftiga strömvirvlar som fick Moon att åka sidledes.

En segelbåts motorfart är inte mycket att skryta med under dessa förhållanden, så det gällde

att parera strömmen omgående för att inte åka på sidan in i nån boj. Mer erfarna seglare än vi har råkat ut för detta har vi hört...

Allt gick bra utan några som helst incidenter. Enda "undanmanövern" var en stunds tomgångskörning innan vi bestämt oss för vart ett fartyg som kom ut ur en av hamnarna var på väg. AISen är till stor hjälp men den kan ju inte heller förutspå ett fartygs kursändringar. Sundet ser nog helt annorlunda ut när det blåser och vågor möter den starka strömmen. Mitt i kröken kom vi till Venedig... På Kyushu sidan hade man byggt något som såg ut som Markusplatsen med torn och arkadbyggnader. Trodde sånt bara fanns i USA. På väg ut ur sundets på östra sidan där det är som smalast loggade Moon drygt 11 knop över grund.

Nu var vi så i Seto NaiKai, eller inlandshavet mellan Kyushu-Honshu-Shikoku, ett "hav" som vi kommer att befinna oss i tills vi i vår seglar vidare mot Alaska. Detta hav ingick inte i ursprungliga Japan-planen då vi "bara" skulle hålla oss på västkusten upp till Hokkaido och därifrån vidare österut till Alaska.

Det var redan eftermiddag och vår tilltänkta ö låg 35 sjömil mot öster. Lite koll i sjökortet gav vid handen att några roliga hamnar eller ankringsvikar inte fanns i närheten. Vinden var nu seglingsbar och dessutom akterlig. Med spirade segel gjorde vi fem knop i den labra brisen, så vi drog vidare i det falnande ljuset.

Fin kvällssegling utan måne men med många stjärnor och åtskilliga lanternor samt en del AIS mål tog oss till Himeshima där vi förtöjde strax efter klockan 22 och 70 sjömil. Kajen hade en 3 dm utskjutande klack som vi skulle få problem med vid lågvatten (3 meter mellan hög o låg). Vår vanliga lösning med dubbla fendrar och fenderplanka såg inte ut att fungera. Lite huvudbry i kvällsmörkret. Lösningen blev att förtöja utanför en övergiven fiskebåt. Dvs det var bara skrovet och däckat kvar. Fördelen var förstås att vi inte behövde tänka så mycket på tidvattnet. Konstigt nog så sov vi oroligt båda två trots att det var väldigt lugnt och tyst.

Lördag 12 september Himeshima

Inköp av mat och grönsaker i en av byns välsorterade mataffärer. Oshimas butiker hade ett begränsat utbud. Himeshima med en befolkning om 2500 har färja till fastlandet som gör 12 turer om dagen.

Lång promenad där vi såg både räkdammarna som Himeshima är känt för, dvs stora tigerräkor som skall avnjutas levande, och ett litet Shrine på kanten av en 70 m vid vulkankrater. Kratern är knappt synlig för den som in vet om den men det speciella är att ena sidan består av vulkaniskt glas, obsidian, som här är ganska ljusgrå och inte svart som vi oftast förknippar med obsidian.

Söndag 13 september Himeshima - Okino Shima

Prognosen för vindarna den kommande veckan talade mycket om nord till ost igen. Dit vi är på väg förstås. Söndagen såg ut som ett undantag varför vi lämnade redan vid åttatiden efter att ha flyttat oss tvärs hamnen för att fylla den halvtomma vattentanken. En vänlig morgontidig fiskare hjälpte oss att rulla ut slangen och rulla in "fick vi inte" göra själva. 500 liter och inga yen senare tuffade vi ut i yttre bassängen där vi hissade storen och gled ut ur hamnen just som morgonfärjan från fastlandet kom. Dom hade mycket bestyr med att i kikare nyfiket kolla in Moon.

Startade med plattläns som när vi kom ur "ö-vinden" blev perfekta 120 grader på babords låring. Fin fart trots motström och bara 4-5 m/s vind. Förhållandena stod sig även när vi kom in i skärgården efter 20 sjömil. Eftermiddagen bjöd på lite mer vind och dessutom gjorde vår kurs bland öarna att vinden nu var 70 - 90 grader. Riktigt bra skjuts på det platta vattnet.

Nu var det som vanligt problem med vart vi skulle. Det fanns inte så mycket att välja mellan och vi har ingen längtan till städer eller marinor utan sökte febrilt efter en bra plats med skydd från den kommande vindriktningen. När vi var nära den tilltänkta hamnen konstaterade vi att det var flera timmars dagsljus kvar och seglingsförhållanden som man bara inte vill vara utan, gjorde att vi hastigt lustigt hittade en alternativ vik längre fram som dessutom kunde vara ankringsbar. Nya planen medförde en nästan 90 graders kursändring mot norr som gjorde att vi nu nästan skenade med fulla segel. Vi såg att vinden skulle avta ju längre norrut vi kom så det var bara att

åka med så länge det varade. Efter ett trångt sund med en trettiometers bro kom vi ut på en fjärd där vinden mojnade så pass att vi för att nå ankringsviken på andra sidan fjärden innan kvällsmörkret var tvungna att hjälpa till med motorn.

Halv sju, en knapp timma efter solens nedgång och just innan mörkret tog över var vi ankrade och middagen som Annika fixat under motorgången var klar.

Två underbara seglingsdagar blev alltså avslutningen av en stökig vecka. Hösten har börjat och därmed en mycket behagligare temperatur. Kortbyxor och dubbla t-tröjor, och det är skönt att vistas i solen. Fantastiskt skönt att sova för ankar, ostörd av knirkande fendrar, linor och ryck i surge. Egentligen första gången sedan Sydkorea.

Nu planerar vi för ett besök i Hiroshima.

Vecka 38 2015 14 - 20 september Okino Shima - Boat Park Marina, Hiroshima

Måndag 14 september Okino Shima ankarvik

Vaknade efter en ostörd natts sömn i viken vid Okino-Shima av att någon jagade med bössa. Vid frukost konstaterade vi att antingen var det ihärdiga skyttar eller nåt annat mer automatiskt skjutande som lät. Vi slöt oss till att det var nog en fågelskrämare för att hålla skörden fri från snyltgäster. Vi fick en hel del bevis på fåglarnas verksamhet på däck. Tre-fyra ordentliga lämningar på däck varje morgon som innehöll stora frön.

Förmiddagen gick åt till bloggskrivning plus en del bildsortering.

Sol hela dagen och Annika badade i det "kalla" vattnet, bara 24 grader, och rengjorde skrovgenomföringar som börjat bli igenvuxna med havsdjur. Det är nästan uteslutande de som bara tar in saltvatten, framför allt toa inloppet som gror igen. De övriga intagen är antingen större eller spolats bakvägen med sötvatten. Det senare verkar hålla odjuren borta. Detta var första gången på över ett år som vi märkt av problemet. Det kom lite dåligt med spolvatten i toan och vi försökte först med att hålla lite ättika i slangen och bakvägen ut. Det hjälpte men inte tillräckligt och nu när det fortfarande är dräglig temp i vattnet så var det bara att bada. Botten och propellern fick sig en omgång med skrapan. Börjar bli lite tulpaner på skrovet från vattenlinjen och en halvmeter ner. Sitter knappt fast, men vi måste nog snart ta upp och ta bort ytlagret av giftfärg för att få fram ny aktivt gift.

Tisdag 15 Okino Shima ankarvik

Återigen en fin dag med sol och lagom värme. Kvar för ankar och dagens projekt var i första hand vår WhisperGen som fortsatt att trilskas. WhisperGen är en sterlingmotor och ska inte förväxlas med andra generatorer med traditionella dieselmotorer som fått namnet Whisper i reklamsyfte (man skall väl förledas tro att dom är tysta som en viskning, men det är det bara sterlingmotorn som utvecklats för bl a ubåtar som kan anses viska...). Nu tömde vi delar av kylsystemet så vi kom åt att skifta några rör som inte blivit helt rätt kopplade och hoppades att det skulle förbättra förutsättningarna. Microdatorn har larmat och slutligen stängt av i förtid sen en tid tillbaka. Vid provkörning efter "reparation" och rengöring gick sterlingmotorn som en klocka och stängde av först när batterierna var fulladdade. Lyckan är fullständig, särskilt som vi nu snart behöver värmen från Whisperm ju närmare in i hösten vi kommer.

Eftermiddagsjobb - Engelska bloggen "tillverkades" och en hel del annat PC jobb.

Vår stora varmvattenberedare har länge haft en liten läcka, bara så det just fuktade.

Förträngning och lathet att inte tömma beredaren på 80l vatten har skjutit upp projektet. Den värmde ju trots allt vattnet... Men med trilskande WhisperGen (som värmer vattnet) var det el värme som återstod. Plötsligt gick elsäkring och vi trodde förstas att patronen fått sitt, den är ju trots allt nästan 15 år gammal, och prioriteringen blev därmed en annan. Men ett "stort" projekt om dagen fick räcka.

Onsdag 16 Okino Shima ankarvik

Regn hela dagen så VV-beredaren fick vänta ännu en dag. Man måste ner i akterstuv och tömma allt för att komma till beredaren, inte så bra när det öser ner...

Annika jobbade i princip hela dagen med webb-problem och vi planerade för flytten in till

Hiroshima. Mena i Fukuoka hjälpte oss med e-mailandet till marinan inne i Hiroshima. Språkproblemet har inte blivit mindre. Vi har ett helt liv uttalat Hiroshima på svenskt sätt, men nu lärt oss att det ska uttalas Hiro-Shima. Hiro uttalas med ett kort obetonat o, inte ett å som på svenska. Hiro är ett namn och shima betyder ö. Två tropical cyclons ute i Stilla havet verkar inte nå in till Japan denna gång. Tack för det.

Torsdag 17 september Okino Shima ankarplats - Boat Park Marina i Hiroshima
Opp med ankaret före åtta för att få medström in till Hiroshima. Gråmulet och ingen vind. Kortbyxor men en tröja behövs nu när solen inte lyser, ett väder som vi länge längtat efter! Massor med ostronflottar att undvika på vägen. Dessa skyddade vatten är hårt utnyttjade för "havsbruk". Vår ankringsvik var ett lysande undantag. Förtöjde i marinan strax före elva. Lite strul med elpluggar. Dom hade både 200 volt och 100 volt vilket lät bra. Men 200v uttaget hade en 50 ampere plugg som vi inte har i Moons rikliga förråd av olika landanslutningar. Lösningen blev att vi flyttade till en plats där det fanns 100 volt och 30 ampere, en plugg som fanns i Moon sen marinan i Ginowan, Okinawa. Bara att koppla om isolationstransformatorn, som stått på 220 volt sen Sydkorea, och Moon senast var "landströmförande". Himlen klarnade och vi drog igång reparationen av VV-beredaren. Ut med allt i stuvon och demontering av några små skott. Tömde beredaren ner i kölsvinet och sen ur med patronen. Kortslutningen berodde enbart på fukt i termostat och elanslutning, så efter rengöring, tork och återmontering med nytt friskt tätband var den som ny. Klart över förväntningarna, som var att vi nog kunde täta men knappast få någon elvärme innan vi köpt en ny patron under Sverigebesöket. Nu får vi både elvärme och "WhisperGenvärme". Tidigare har vi knappt behövt varmvatten när vi duschar, men nu i den kvällssvala luften behövs det verkligen. Ofta blir det inte ens utomhus, utan i aktré toaurymmet som vi duschar när det drar lite snålkallt.

Fredagen 18 september Boat Park Hiroshima
Ägnades åt eftersatt motion. Vandrade 45 minuter in till Fredsparken och begrundade effekterna av A-bomben. Det är nästan på dagen 70 år sedan den föll. Soligt och klart väder gjorde parken till en vallfärdsort för turister, men framför allt busslaster av skolbarn som i flock, av ledare utrustad med flagga, vallades runt och undervisades om alla hemskheter som följde under och efter explosionen. Vi hade inte klart för oss att branden som utlöstes av bomben ökade i intensitet och nådde sin kulmen först fyra timmar efter explosionen innan den började avta. Brandstormen tog mängder av liv, människor som inte hann fly över de vattendrag som omgärdar centrum av staden. Hiroshima är byggt i ett deltaområde som floden Oto bildar. Totalt dog 75000 människor direkt av explosionen och den efterföljande brandstormen och ytterligare 75000 av efterverkningar under de efterföljande fyra månaderna. Man behöver inte mycken fantasi för att föreställa sig de fasor som dessa människor upplevde. A-domen, en av väldigt få byggnader som klarade smällen och branden ligger norr om själva parken, tvärs över en arm av Oto, är ett skrämmande bevis på krigets fasor. Bomben detonerade ca 600 meter ovan mark och A-domen ligger bara 160 från centrum av explosionen och utsattes inte av den första utåtriktade, eller den strax efter inåtriktade kraften som explosionen orsakade. Det känns andäktigt att stå här och fotografera en symbol som man sett på bild under hela livet i massor av sammanhang som en varning för krig och elände, men också som en symbol för fred. Det senare kanske motsägelsefullt, men avskräckande effekt har ju använts i många andra sammanhang. Lång promenad under eftertanke tillbaka till Moon där vi senare, när solen minskat i effekt, gick till supermarketen några kvarter bort och fyllde våra sinade förråd.

Lördag - allmänt båtjobb som i det fina lagomvädret. Rengöring av kork i sittbrunn och däck. Det gick utmärkt att skrubba med nagelborste och vanligt hårschampo i sittbrunn. Tuffare rengöringsmedel har en tendens att göra näten lite kladdig. Skrovsidorna fick sig en länge eftersatt rengöring från svarta gummifläckar. Japans kajer är inte gjorda för fritidsbåtar! Vi

får nog avskrivna våra fendrar efter tiden i Japan. Hoppas bara vi klarar skrovsidornas målning utan större skador.

Söndag 20 september Boat Park

Kapade spinnakerbommen så den får plats stående akter om babystaget. Vi var helt enkelt tvungna att hitta på ett system som liknade det Seldén system vi hade på Lindisfarne där bommen alltid satt fast i masttravaren och man bara behövde hantera en "lös" ände. På Moon har vi jonglerat med en helt frisläppt bom, nåt som när man är ensam på fördäck och det går lite sjö är ett "vågspel" i dubbel bemärkelse. Kapade 45 cm och vi hoppas den nya längden räcker som spirbom. Låter kanske optimistiskt. En spirbom är ju normalt längre än en spinnakerbom, men vår genua är en Yankee, högt skuren och når bara strax bakom vanten. Bommen hamnar väldigt högt och avståndet ut till skothornet är väsentligt kortare än på en normal genua. Vi har en reservplan att sätta in ett skarvrör för att få bommen teleskopisk om det visar sig nödvändigt. Känns väldigt skönt att äntligen ha bestämt sig för att komma tillbaka till Lindisfarnes enkla och säkra rutiner när det gällde plattläns och hur förseglen säkras. Nu kommer vi att spira oftare och få mer erfarenhet av Moons prestanda under läns. Hittills har hon inte kommit upp till Lindisfarnes fart under plattläns, men å andra sidan seglade vi då lika fort som väsentligt större båtar tack vare vårt arrangemang med den självskotande focken som stabiliserade/förhindrade av pendling, utnyttjade den relativa vinden akter om genuan tvärs fördäcket och dessutom ökade den effektiva segelarean. På Lindisfarne var gapet mellan genua och kryssfock väldigt litet så vinden blockerades/utnyttjades mer effektivt än på Moon. Nuvarande kuttern sitter en dryg meter bakom yankeen vilket gör att det må blåsa rätt bra för att kuttern skall ge bra effekt som stagegel.

Efter detta projekt och före lunch travade vi åter in till staden (enkel väg dryga 3 km). Åt lunch på vägen i en liten Japansk "sylta" där dom serverade Hiroshima special, Okonimi-Yaki, en tortillalikhande botten med en ordentlig hög av finskuren vitkål, lite groddar, nudlar och toppad med fläsk, räkor eller fisk efter behag. Hela härligheten tillagas på ett stort stekbord och avslutas med att vändas över ett stekt ägg. Serveras på en gjutjärnstallrik med en brun sås på toppen. För ovanligheten skall följer en liten spatel med så man dela kakan. Mycket mat som kändes som det skulle räcka för hela dagen!

Dagens mål var centrum och Hiroshima Castle lite bortom centrum. Det senare återuppbyggt efter A-bomben på grunder från de tidigare byggnaderna. Hiroshima Castle var ett av de första låglandsslotten i Japan. Tidigare hade man bara byggt på berg och utnyttjat bergsstup som delar av försvaret. Här var det floden Oto och dess delta som utgjorde delar av vallgravssystemet som var kärnan i försvarsstrategin. Man byggde dessutom varje nivå innanför varje vallgrav (som mest var det tre vallgravar som skulle passeras av fi) högre än den utanför för att kunna skjuta nedåt med pilbåge och senare musköter. Det är ju inte så att historien någonsin har varit särskilt fredlig...

Vecka 39 2015 21 - 27 september Hiroshima - Miyaura Omi Shima

Måndag 21 Boat Park Marina - Okino Shima

Lämnade marinan i Hiroshima vid tvåtiden och "seglade" i en till två sekundeters vind ut till Miyajima där det finns flera Shrines och en stor Tori båge. Det är silvervecka, dvs långledigt för Japaner måndag till onsdag. Guldveckan inföll i maj när vi kom till Okinawa och försenade då våra beställningar av reparationsprylar.

När vi kom glidande fram mot bryggorna där färjorna lägger till stod det klart att gå iland skulle vi inte. Vi räknade till tolv färjor samtidigt mellan fastlandet och ön, alla knökfulla med Japaner som var på väg till templen.

Istället gled vi förbi ute på vattnet och fick fina bilder i lågt medljus på jättebågen, en av Japans största. Det var fisket, resandet och välståndets gudar man hyllade... Det finns många gudar i detta land.

Det var inte läge att ankra här så vi fortsatte runt ön mellan alla ostronflottar. Nästa möjliga stopp hade både flottor och lite dåligt skydd mot den lilla dyningen. Bestämde oss slutligen för

att fortsätta till vår fina ankringsvik på Okino-Shima som vi låg i några nätter innan Hiroshima. Det var lite långt dit med tanke på dagsljuset, men vi hade ett bra spår och en exakt plats på sjökortet i plottern att droppa ankaret på så det var inga problem om det hann bli mörkt. Dessutom var det nu halvmåne och klart väder. Förra gången vi kom till viken i kvällningen var det mera kritiskt med tiden, ingen måne och inget spår. Ankrade halv åtta efter en dryg timmas körning i mörker. Vilken skillnad mot Malaysia och Filippinerna - här har alla reglementsensliga lanternor!

Tisdag 22 september Okino Shima

Stannade för ankar och "vilade upp" oss efter stadsbesöket. Skrev engelsk blogg och en hel del andra uppskjutna webbprojekt blev åtgärdade.

Onsdag 23 Okino Shima - Kurahashi Shima

Lättade ankar vid 10 tiden och motorerade i den obefintliga vinden "runt hörnet" mot nordost till Kurahashi-Shima, (Muroo) där vi efter att ha försökt hitta botten på två ställen slutligen fann en bra plats vid en udde mellan två hamnar, skyddad av en ö och några grynnor. Regnade hela natten.

Torsdag 24 september Kurahashi Shima - Kami-Kamagari Shima

Regnet fortsatte till tiotiden och det blåste 5-6 m/s. Vi låg i lä av udden, men vi "ankarseglade" lite vilket fick kättingen att rassla omkring på botten. Vi hade bra fäste men uppenbarligen var det mest berg där kättingen låg.

När regnet slutade bestämde vi oss därför att ge oss iväg trots det gråmulna vädret som eventuellt lovade mer regn. Vinden var "naturligtvis" rätt i näsan när vi efter en sjömil hade passerat under en 23m hög bro och vände mot nordost. Nu var vi ute på en av Seto Inland Sea's större fjärdar så vinden kunde driva upp rätt ordentliga vågor, vågor som med ström på dryga två knop emot vinden blev "onödigt" branta. Dessutom var våg och vindriktning inte "överens" så vi fick vågorna väldigt "rakt framifrån" på det långa slaget. Moon lyckades trots detta hålla dryga 5 knop i dikt bidevind mellan dom värsta vågorna där vi under tre branta vågor kom att nästan stanna.

Det var en jobbig kryss där Moon verkligen fick bekänna färg. Vinden låg nu mellan 9-14 m/s. Vi var till en början klart missnöjda med framfarten, men sen drog vi oss till minnes liknande situationer med Lindisfarne, bl a nere i Patagonien, då vi knappt kom framåt i liknande förhållanden. Efter den hågkomsten kändes det nästan helt ok... Med viss fasa tänkte vi på våra erfarenheter av plattbottnade båtar under dessa lite extrema förhållanden, då kändes det ännu bättre med Moon som kämpade sig fram i de korta branta vågorna utan en enda smäll. Det gäller att intala sig att det kunde varit värre men fått duga ändå...

Regnet hängde i sydväst så Björn drog på hela stället, vilket hjälpte för regnet nådde oss aldrig. Vid 16-tiden nådde vi vår tilltänkta ankringsvik. På Google Maps hade vi kollat att det inte fanns några fiskfarmer och några Japanska ankrade båtar "finns inte", så att det skulle vara upptaget var inte sannolikt.

Mycket riktigt var vi helt ensamma och en kustremsa där vi inte såg nån hamn, industri eller annan by-bebyggelse. Bara några enstaka hus och en väg längs strandlinjen. Bra botten utanför en lång sandstrand. Det fanns nån form av tidigare färjeramp med ponton i ena änden som vi förmodligen kunnat lägga till vid. Men osäkerhet om det var ok och den lilla surgen gjorde att ankring var ett både säkrare och bekvämare alternativ. Rampen förde dessutom en hel del oljud i samband med tidvattnet som här är tre meter.

När vi ankrat i den stora öppna viken var det nästan som hemma utan fallvindar när man kommer i lä efter en tuff segling ute på fjärden. Vi kunde se hur det blåste och vågorna gick branta nån mil ut, men där vi låg i frånlandsvinden var det helt stilla.

Fredag 25 september Kami-Kamagari Shima

Total väderskillnad mot torsdagen. Fjärden sydväst om oss ligger nästan spegelblank.

Fascinerande när det skiftar på så kort tid. Vi hade ingen svinga under natten, trots att vinden

helt dog ut.

Bestämde oss för att ligga kvar. Nästa "rastställe" är en ponton vid ett samhälle. Om det inte är bra vill vi komma dit tidigt så vi kan fortsätta till nästa, som förhoppningsvis då är bättre... Behöver vi tillägga att det inte finns några seglingsbeskrivningar värda namnet för segling i Japanska vatten.

Sjösatte dingan och rodde iland för motionstur och sightseeing. Uppe på bergssidan högt över Moon fanns omfattande citrusodlingar med kugghjulsdrivna små vagnar på kuggräls rakt upp i den branta slänten, liknade dom vi sett i dom branta vinodlingarna i Moseldalen. Hittade ett sharonträd som sträckte sig ut över vägen och fick bjuda på två frukter. Innan det var dags att återvända till bebyggelsen fann vi en äkta kastanj som nyss släppt merparten av sina kastanjer på marken. Rådjur eller nåt annat finklövadt djur hade hittat fyndigheten före oss, men det hade fallit fler efter det besöket så vi fick ihop nästan till middagsmat. Tillagade dom senare i mikron. Lite torrare än vi är vana vid, men gott och lite kul att "hitta" mat.

Lördag 26 september Kami-Kamagari Shima - Mitari

Dingan låg kvar i vattnet för morgonpromenad, men istället tog vi en långsam sväng runt Moon för att frisera sjögräset och slipa fram frisk bottenfärg på översta halvmetern. Vattnet är "bara" 24 grader nu och det blir kallt att ligga i mer än 20 minuter, men från dingan går det bra. Strax efter tio var vi klara och uppe med ankaret. Hissade fullt ställ i den labra brisen på knappt 3 m/s. Ut ur viken och till nästa udde hade vi medström och halvvind, men sen kom vi ut i huvudfåran och fjärden där strömmen satte mer eller mindre rakt emot. Dessutom skulle vi nu lova 50-60 grader och det gick naturligtvis inte. Första slaget tog oss nästan över till Shikoku, men vinden vred så vi slog tillbaka, bara för att en halvtimme senare få en ny vindvridning. Nästa slag mot Shikoku tog oss knappt en sjömil i målriktning i förhållande till förra slaget! Men lagom sol och smörsegling på platt vatten är inte fy skam. Får bara låta bli att titta på SOG. Vi gjorde hyfsad fart genom vattnet, men slaget med mest fördelaktig riktning mot mål gav mellan 2,5-4 knop, Speed Over Ground.

Våra tio sjömil till den tilltänkta pontonen blev dryga 16 om man inte räknade hur långt vi färdats genom vattnet för då blev det 25! Pontonen var inget vidare, men eftersom klockan var bara 15 var det inga problem att leta vidare. Strax bortom byn fann vi en hyfsad ankringsplats, låt vara att det är strömt och rasslade en del om kättingen på botten.

Söndag 27 september Mitari - Miyaura Omi Shima

Nattsömnen blev rätt ok även om det var en del oljud från kättingens rörelser på botten. Det var inte och tänka på att ta upp ankaret i strömmen där Moon åkte lite hit och dit, utan vi var tvungna att vänta på slack strax efter nio. Vi var övertygade om att vi nog hade snott in kättingen runt några stenar för vi låg alldeles bredvid vår ankarboj trots kraftig ström och det var huvudanledningen för oss att avvakta tills strömmen försvann. Döm om vår förvåning när kättingen bara rasslade in utan några som helst problem, detta trots att vi skiftat strömriktning 180 grader tre gånger.

Solsken och svag nordost gjorde att vi motorerade i vad vi trodde skulle vara motström dom 8 sjömil till nästa by där det fanns större affärer. Motströmmen visade sig vara mestadels medström på en dryg knop. Ibland är det svårt att förutse när strömmen vänder trots att det är tätt mellan tidvattenstationerna, men vilken riktning vattnet tar mellan öarna är inte givet. Visst kunde vi ha kryssat den korta vägen, men vi bakade bröd och gjorde vatten så motorn tjänade flera syften...

Ankrade i en fin bukt på 6m vatten vid högvatten (minus 3 meter på lågvatten). Med facit i hand skulle vi naturligtvis gått hit redan igår eftermiddag.

Efter lunch dingade vi iland för promenad och handlande lite färskvaror. Närmast oss i viken låg två stora byggnader, den ena ett badhus, sk onsen, och det andra en fabrik för salttillverkning. Redan under lunchen i båten kunde vi hitta information om båda på nätet och saltfabriken hade daglig visning av processen. Vi såg dessutom ena bussen efter den andra komma och gå. Detta blev vårt första mål efter rodden iland. Sen en titt på badhuset och därefter fortsatt promenad in till byn. Det är riktig högsommarvärme igen - svettigt värre. Väl tillbaka i båten

efter handling i byn badade vi lagom innan eftermiddagssvalkan kom. Mycket njutbart.

Vecka 40 2015 28 september - 4 oktober Miyaura Omi Shima - Kakui Shima

Måndag 28 september Miyaura Omi Shima

Utsövda efter en fullständigt lugn natt med ett fantastiskt månsken ska vi idag gå på tur. Vi stannar en dag till. Vi rodde iland och gick en lång promenad genom byn och upp i fruktodlingarna ovanför byn. På tillbakavägen handlade vi i supermarketen närmare Moon. Klart kortare väg att bära än söndagens handling på andra sidan byn. Sen lunch i båten och senare en fantastisk solnedgång i delvis molnklädd horisont över grannön.

Tisdag 29 Miyaura Omi Shima

Bestämde oss för att ligga kvar och jobba med bilder och statistik. Annika hjälper ett holländskt par med underlag till en artikel om långtidsbudget för seglare, ett jobb som visar sig ta "oändlig" tid. Vi har sparat all rådata men inte bearbetat den tidigare. Eftermiddagspromenad upp i bergen till ett vattenfall och en, för att vara på en ö, stor dammanläggning. Byggt för elproduktion och vattenresurs för de närmaste öarna via pipeline över två broar.

Onsdag 30 september Miyaura Omi Shima - Ta Shima

Tidig avgång före frukost för att utnyttja medströmmen fram till nästa ankringsplats. Knappt någon vind men rejält med ström. Här inne bland öarna och även på fjärdarna är strömmen en faktor som vi måste ta hänsyn till. Tidvattenskillnaden är dryga tre meter. Under dagen har medströmmen växlat mellan som mest fyra knop till bakström en kort sträcka efter en ö. Vi valde att köra leden närmast Honshu eftersom vi var "motorbåt" med stark medström i ett vältrafikerat område. Massor med varv och annan industri kantade stränderna. Vattenleden var smal, bara kring hundra meter, så alla stora båtar tog en yttre led. Vid tolvtiden ankrade vi i en vik på Ta Shima mellan en marina och en lång badstrand, i skydd av en ö. En absolut skyddad plats som förmodligen var överbefolkad under säsong. Stranden hade tre stora omklädningshus och en restaurang, den senare var faktiskt öppen. Istället för ankardram drack vi en öl i baren och pratade med ägaren och hans fru. Dottern i elvaårsåldern var nyfiken på våra pingviner i Antarktis när vi tillsammans kollade in vår webb.

Torsdag 1 oktober Ta Shima

Lugn natt men dagsregn helt enligt prognosen. Innedag i väntan på klart väder med västvind under fredagen.

Fredag 2 oktober Ta Shima - Takamatsu

Natten innehöll, också enligt prognosen, en hel del vind från väst. Vi var helt skyddade i vår vik, men när regnet upphörde mitt i natten gick vi upp och surrade dingen på däck, och det var bra för vinden tilltog efter det.

Sen avgång i väntan på att strömmen skulle vända till vår fördel. Minst två passager hade ström på upp till fyra knop och det ville vi absolut inte ha emot oss, särskilt inte i medvind. Iväg kom vi vid tiotiden och strömmen var svagt med oss när vi kom ut på fjärden. Men ingen vind! Japan marine forecast talade om 15-30 knop från väster och vi hade kanske 5..! mer som gribbfilen beskriver. Verkar som den officiella vädervarningen lägger sig mycket på "säkra sidan" Detta är inte första gången. Men ibland har dom rätt! OK vi behövde göra vatten, baka bröd och fylla batterier. Ingen vind och medström är klart bättre än för mycket och emot i dom här strömutsatta vattnen.

Nu kunde vi koncentrera oss på dom enorma broarna vi skulle under. Mellan Honshu och Shikoku går det tre broleder, där vi redan passerat den västligaste. Den märks knappast på grund av att man ser bara en bro i taget, men nu skulle vi under mittleden som har massor med superstora broar efter varandra. Mittleden har tre hängbroar och fyra snedkabelbroar ihopkopplade med stora fackverksbroar. Dessutom med dubbelspårsjärnväg på ett lägre plan under vägbanan som

på Öresundsbron, nåt som är väldigt ovanligt när det gäller hängbroar. Det blir nästan för mycket för en gammal bronisse! Gissa om kameran gick varm. Den tredje leden som bara består av två broar (varav en med världens längsta spann) kommer vi enligt nuvarande plan att passera under om några veckor.

Efter broarna var det bara knappt tio sjömil till Takamatsu på Shikoku dit vi anlände strax efter fyra.

Stor stad med handlingsmöjligheter. På Google Maps såg vi en bra flytbrygga med två segelbåtar förtöjda som riktmärke för storlek på pontonen. Utmärkt! I verkligheten såg det visserligen så ut, men det hela var byggt i en gammal liten betonghamn med pirar för större båtar.

Flytpontonen låg rakt innanför öppningen i piren och trots lite vind med fördelaktig riktning var det väldigt skvalpigt vid den gnisslande och skramlande pontonen. Vi fick som tur var plats på läsidan så vi låg bara och rullade fria från bryggan. Men då och då ryckte det i förtöjningarna. Pinsamt att man i hamn ligger mindre stilla än för ankar! Och betalt ville dom ha trots att det som vanligt i Japan inte fanns varken el eller vatten. Tullen (ditkallad av marinan) som kom och inspekterade ville inte komma ombord. Dom tyckte nog att det gungade tillräckligt på pontonbryggan! Och inte ville dom se några tillstånd - bara ifyllande av ny tulldeklaration, samma tre papper vi fyller i när vi klarerar in i landet. Inte förstår man mycket av den tillkrånglade byråkratin. Ibland får vi för oss att inte heller tjänstemännen förstår...

Men en mycket bra supermarket fanns endast två kvarter bort, så handlat fick vi.

Lördag 3 oktober Takamatsu - Ki Shima

Trots allt sov vi ganska bra och efter frukost promenerade vi in till stan och en park med slottsruin innan vi avslutade med ytterligare ett besök i en affären.

Vi hade planer att gå sen eftermiddag och bara några sjömil, men dels var det inte alls kul med de häftiga rörelserna i hamnen och dels hade en fin västvind dykt upp (den vind vi skulle haft igår...), så redan före lunch lämnade vi. Fin slör med sex-åtta m/s gav oss bra speed. Efter lunch fick vi dessutom lite medström och redan halv tre var vi framme vid Ki Shima där vi ankrade, skyddade för vind och ström.

Söndag 4 oktober Ki Shima - Kakui Shima

Sov som stockar i en båt som låg absolut stilla och tyst!

Vaknade tidigt och när vi tittade ut hade vi tjugotal sportfiskebåtar ute i strömmen, den närmaste nåt hundratal meter från Moon. Det märks att det är helg.

Vår WhisperGen har fortfarande lite "hyss" för sig och fick nu lite tillsyn. "Hysset" har visat sig i form av mätvärdet för avgastemperaturen hoppat lite hit och dit och mikroprocessorn stänger av Whispern när värdet "hoppas för högt", en av Whisperns många säkerhetsfunktioner. Vi tror att detta med avgastempurstopp har hänt tidigare - under många år! I Whisperns reservdelslåda ligger nämligen fem temperaturgivare som verkar något använda och tillverkarens svar när vi berättar om avgastemplarmet är att det troligen är fel på givaren, ett svar som dom förmodligen givit under många år... Hur som helst med det, men nu hittade vi en skada (som inte var ny) på givarkabeln inne i Whispern till mätsonden och när vi rörde på kabeln hoppade värdet hit och dit. Som tur var skadan i ena änden så efter en kapning av kabeln förblev värdet stabilt även när vi rörde kabeln. Provkörning och Whispern betar sig helt som den ska till stor lättnad. Vindprognosen talar om vridande vind från syd-sydväst till nordväst-nord under eftermiddagen så efter lunch tog vi upp ankaret och slöseglade med bara förseglen nio sjömil till en vik som var bättre skyddad för den nya vindriktningen. Kom fram till viken på Kakui Shima lagom när vinden vred emot. Absolut ensamma! Inte ett hus eller väg inom synhåll, men tyvärr också total avsaknad av antenner. Alltså får vi klara oss utan internetkontakt. Förmodligen bra för då får vi underhålla rutinerna med SSB. Kvällens position och detta blogginlägg når er via kortvåg och SSB via en radioamatör i Vladivostok som vidareänder (automatiskt) till internet. En rutin som vi alltid använder till havs och i land när mobiltelefoni inte når nån antenn.

Vecka 41 2015 5 - 11 oktober Kakui Shima - Murotsu

Måndag 5 oktober Kakui Shima

Vaknade av att det var väl kyligt i båten. Nedgångsluckan var öppen hela natten och nu tidig morgon var det nog knappt femton grader ute. Men sovit gott har vi under en filt. På med Whisporn som nu fungerar som den skall, och strax spred sig en skön, torr värme från våra åtta vattenelement.

Ligger förmodligen kvar här i området i väntan på tillstånd att angöra en liten hamn nära Himeji där vi skall träffa nyfunna vänner och besöka den årliga festivalen. Trots vår långa lista över hamnar har vi missat en och annan längs ruten. Det som är bra är att det verkar som myndigheten accepterar att vi ansöker om ett tillägg via mail. Annars hade vi varit tvungna att ta oss till en stor stad med ett kontor för Transport & Tourism för att fysiskt göra ansökan om hamnen.

När solen kom upp bakom udden spred sig en underbar värme i sittbrunnen. Vi är verkligen nordbor! Det är suveränt skönt när man kan sitta i morgonsolen och äta frukost. Längre söderut tar det ungefär fem sekunder efter att solen kommit upp innan man måste söka skugga! Detta är livet.

Men fortfarande kan det bli väl varmt i solen mitt på dagen, men med den högre solvinkeln mitt på dagen är det då lätt att hitta skugga under biminin.

Upptäckte fram på sen eftermiddagen att våra bloggar inte nått webben via SSB radion.

Förmodligen var texten för lång, för den korta positionsrapporten på söndag kväll hade inga problem att gå igenom. Bestämde oss för att under tisdagen gå ur viken för att få

Internetkontakt via SIM-kortet. Får hoppas att våra trogna måndagsläsare ser positionsrapporten och inte, i avsaknad av måndagsblogg, tror att vi sjunkit...

Båtpyssel och, framför allt för Annika, datorjobb för att fortsätta med sammanställningen av våra utlägg under elva år som förhoppningsvis snart kan skickas till våra skrivande Holländska vänner.

Tisdag 6 oktober Kakui Shima - So Shima

Efter frukost fortsatt PC jobb... Efter lunch tog vi upp ankarret och kryssade oss mellan alla fiskfarmsflottar runt ön till hamnen Ako, ost om ön där vi tänkte handla och få iväg våra bloggar. Inne i hamnen hade man byggt en bra, extra betongpir som skyddade tre flytbryggor med fingrar. För en gångs skull hade man Y-bommar på var sida om båtarna, men på tok för smala platser! Inte alls tänkt för gästande, lite normalbreda båtar. Den största båt som fick plats var en 23 fots normalbred segelbåt. Även T-ändarna på pontonerna var "förstörda" genom att man satt pålarna på utsidan av pontonerna. Här hade man annars "gratis" fått tre stora fina platser... Knappt en tredjedel av platserna var upptagna, men man ville kanske inte ha några gästande båtar!

Området runt hamnen var helt ägnat åt industri, så vi var inte ledsna utan vände ut ur hamnen och körde tillbaka mot vår vik. Internetkontakt hade vi fått så snart vi kommit ut ur vår ankarvik, så för Internet fanns inget behov av hamnplats.

En fin sjöbris stod nu rätt in i vår vik när vi kom runt Kakui Shima och vindutsikterna var lite svävande om riktning för det närmaste dygnet, så vi fortsatte någon sjömil mot väster in i skärgården under en snygg bågbro med en fri höjd på 23m och ankrade mer öppet men ändå bättre totalskyddade med fem öar runt oss där So Shima var den närmaste. Dingevstånd in till byn med supermarket och promenadmöjlighet. Men mer trafik än i vår ensamma vik. Tidvattnet genom det lilla sundet väster om oss höll Moon stadigt i riktning mot de få svall som kom då och då. Bra ankarbotten om väl lite grunt, bara 2,7m på sjökortet! Men vid nip blir det i verkligheten inte grundare än 3,5 m vid lågvatten.

Än en gång kan vi konstatera att Moons ringa djupgående, 1,5m och mastens knappa 20m har varit mycket fördelaktigt under resan. Massor med broar och kraftledningar vi passerat under har varit just över tjugo meter, förutom giganterna i de stora ledarna som är runt 30 meter och däröver. Flera hamnar, vikar och leder hade varit "stängda" för oss med andra djup och höjdsiffror. Tack för centerbord, kutter- och mastheadrigg! En 47 fots båt med slop- och partialrigg har ofta en masttopp väl över 20 m och det hade inte varit roligt, varken i Japan, Singapore, Malaysia eller Sydkorea.

Onsdag 7 oktober So Shima

Körde Whispern på morgonen. Den går som en klocka nu sen vi har hittat den defekta kabel som störde mikroprocessorn. Det är kyligt på nätterna, nedåt 10-12 C. Räcker snart inte med lakan och filt. Men vi sover desto bättre!

Kanon att sitta i morgonsolen med förmiddagskaffet. Rena brittsommarvädret. Inte ett moln på himlen varken under tisdagen eller onsdag.

Före lunch sjösatte vi dingens och plockade upp utombordaren från kättingboxen för första gången sedan Puerto Princesa på Filippinerna. Skakade tanken (oljeblandat) och pumpade tryck. Motorn startade på tredje rycket. Med våra tidigare erfarenheter av små bensinmotorer har vi alltid fingrarna i kors när vi startar... Men denna Tohatsu verkar vara ett undantag, hittills...

Körde på dryga fem minuter runt So Shima och in till byn Hinanse. Lite sjöbrivågor men inte värre än att vi kunde plana i full fart. Behöver väl inte säga att det är enklare att finna plats i hamnen för dingens jämfört med för Moon, som nu väntade snällt där ute för ankar.

Promenad och sen lunch på en Koreansk köttrestaurang. Återigen kan vi konstatera att vi inte skall gå på restaurang... Dyrt och sämre än köket i Moon. Restaurangbesök får bli när vi inte är ensamma och det finns andra anledningar än bara maten att gå på lokal...

Supermarketen var stor och innehållsrik. Området med alla "skärgårdsöar" verkar locka semesterboende och välbeställda hitflyttade pensionärer. Prisnivån var snäppet högre än i Takamatsu på Shikoku där vi handlade senast.

Tillbaka i Moon lastade vi in varorna och tog dingens till grannön Ko Shima för fortsatt motion på dom stupbranta vägarna. Samtliga hus verkar vara sommarboende eller pensionat, också för sommarboende. De flesta är byggda i suterräng som i den branta slänten ger hus med upp till fyra våningar, trots att "gatuplanet" bara har en våning. Det är inga vackra skapelser utan mer en fyrkantig låda på jättehöga kraftiga stålkonstruktioner. Flera verkade övergivna sedan några år, eller så var det bara underhållet som hade övergivits... Den rikliga vegetationen döljer det mesta av både utsikt och anskrämliga suterrängkonstruktioner.

Tillbaka i Moon blev det "enkel" salladsmiddag med ost, vin och bröd serverat på vår matplats som vi äntligen börjat använda. Jo du läste rätt - ost, vi har hittat en Japanproducerad camembert som är riktigt smakrik. Vin då - många okända flaskor för runt hundralappen, men ofta Chilenska flaskor på tillbud, vilket betyder 30-50 kr flaskan. Hellre ett billigare vin på känd druva än en anonym dyrare flaska. Brödet då, jo flera bagerier har baguette, och den bästa hittills var hos en italienare i Fukuoka. Matplatsen har varit "materialupplag" sedan vi började reparera Moon och sen vi börjat segla har den varit lite renare, men för varmt att sitta innanför dom stora rutorna i solen. Nu med tidig solnedgång och svalare väder är det en höjdare att äta vid "dukat" bord. Salongsbordet nere i sittgruppen är mera ett "kaffebord" som inte lämpar sig för stora tallrikar. Skall bli ändring på det också vad det lider...

Torsdag 8 oktober So Shima

Whispervärme (och elproduktion) en timma på morgonen för att få bort morgonkylan innan solen kommer med värme. Lite mera vind och några få stackmoln ger ett lite annorlunda väder, men vinden kommer från det lilla sundet och är parallell med strömmen så Moon ligger om möjligt än mer stilla.

Vi har fått vårt tillstånd för att angöra Himeji så nu kan vi detaljplanera. Det är bara drygt tjugio sjömil rakt mot öster dit, men vår gratis-pontonplats blir inte fri förrän på måndag.

Lördag har västvind men regnrisk. Vi låter vädret avgöra så slipper vi bestämma oss... Senaste tyfonen passerade hela Japan i öster och vi kan nu avskriva eventuell påverkan på vårt väder.

Fortsatt pillande med ekonomiuppföljningen, framför allt för att kunna se vilken typ av kostnader som dominerar resultatet. Det mest intressanta är att budgeten vi gjorde för drygt tio år sedan för tio års segling faktiskt "stämmer". OK bytet till och ombyggnad av Moon ligger inte med i tioårsbudgeten. Vi hade av naturliga skäl ingen tanke på en uppskalning av båt efter sju års segling när vi gjorde tioårsbudgeten 2004!

Framåt eftermiddagen dingade vi iland för en sen lunch/tidig middag på stranden. Grillad tandorikyckling, en av Annikas populära specialare. Förmodligen sista möjligheten till

strandgrillning och dessutom första tillfället till att prova den nya grillpannan inköpt på förra Sverigeresan... Den fungerade utmärkt bra. Ser fram mot fiskgrillning i Alaska.

Fredag 9 oktober So Shima

Ännu en dag med sol från en klarblå himmel, och morgonkyllan drevs bort med "Whispervärme". Fortsatt jobb med PC för Annika och en hel del "läsecirkel" för en gångs skull för resten av besättningen. Trevligt att kunna leva nere i båten dagtid utan fläktar!

Det är nästan så man inte kommer ihåg att fuktig värme spelar så stor roll. Moon börjar efter någon vecka med svalare och torrare luft torka, dvs trätor känns inte längre "kladdiga" och skåp och dörrar kärvar inte. Luftfuktigheten utomhus klara dagar ligger nu kring 60% och den luften värmer vi dessutom inne i Moon, vilket sänker fuktighet än mer även om vi tillför en del genom att andas, laga mat och duscha.

Våra två stora doradventiler räcker utmärkt som enda ventilation kalla nätter. Toa och gästhytten har små takluckor som mynnar ute i dodgern, så dom utrymmena har "egen" ventilation. Gästhytten har även två öppningsbara portlights som mynnar i sittbrunnen om mer luft önskas där. Stor sallad med nyköpt riktigt god baguette till lunch och resten av kycklinggrytan från i onsdags till middag. Det går ingen nöd på oss!

Lördag 10 oktober So Hima

Mulet för första gången sen förra torsdagen då vi fick regn senast. Trots det kallt på morgonen så Whisperm fick ge oss lite värme och "gratisström" till morgongröten och kaffet.

Nu när det börjar bli kallare står det helt klart att våra förväntningar på Whisperm uppfylls med råge. Vår tanke var att med värmebehov kommer vi att köra Whisperm såpass mycket att vi inte behöver fundera på batteribankens status. Värmen kommer ifrån värmväxlaren som kyler sterlingmotorernas torra avgaser till "gummislangstemperatur" och det är den värmen som pumpas runt i varmvattenberedaren och våra åtta vattenfyllda element. Whispermns generator ger 24 volt likström hela tiden, styrt av Whispermns mikroprocessor. Vi har fortfarande inte kört systemet på lågfart, dvs med fulladdade batterier och Whisperm satt på värmestyrning, så vi har ingen klar bild över dieselförbrukningen under de premisserna. Med fullfart, dvs max laddning och full värme drar den strax under en liter i timman, vilket är mindre än hälften av vad motorn drar när vi tidigare "behövt" ladda med den.

Med andra ord är vi mer än nöjda med komforten och eltillgången som en fungerande Whisperm ger! Vi har inte haft några driftstörningar sen vi reparerade den skadade givarkabeln till temp-sensorn.

På eftermiddagen kom en segelbåt och "hälsade på", dvs några Japaner frågade vad vi gjorde här! Man ankrar tydligen inte om man inte har nåt haveri här i Japan. Vi förklarade att vi väntade på väder för fortsatt segling och sen frågade vi om dom visste var vi kunde tanka vatten. Dom körde genast bort genom sundet under kraftledningen och kom sen tillbaka, och jo det var bara att köra bort till bryggan bortom udden och tanka. Fint sa vi och pekade på vår mast. Oj då! stor förvirring när dom insåg att dom bara nådde till vår andra spridare. Vi visste att kraftledningen i sundet bara hade 17 m fri höjd. OK efter lite palaver kom vi gemensamt fram till att vi kunde köra runt So Shima och nå vattnet på det viset. Sagt och gjort. Upp med ankaret och iväg runt ön då det just då var slackvatten. Bryggan visade sig vara en liten marina för sex båtar, men den enda långa pontonen var så bred att vi tack vare slack vatten kunde lägga till på nocken. Vi tror inte att dom riktigt förstod vårt svar när dom frågade om hur mycket vi behövde, men efter en kvart hade vi fyllt våra två tankar med ca 900 liter. Senast vi fyllde var i Hiroshima för tre veckor sedan! OK vi har tillverkat ca 300l med watermakern under den tiden. Men det är suveränt med stora tankar.

Vi såg vår ankringsplats några hundra meter bortom kraftledningen, men det var bara att köra runt igen vilket var nästan två sjömil. Ankrade på samma plats och nu var det dags för ankardram före middag.

Ännu en vecka bland öarna i Japans stora Seto Inland Sea, Seto Naikai. Av och till riktig skärgårdskänsla. Dessutom sand- och lerbotten som gör ankring möjlig och säker.

Tidvattenskillanderna är stora från öst till väst och mitt i. I Osaka nästan ingen höjdskillnad,

men mitt i - över tre meter vid springvatten. Det gör att man får planera passagen av sunden under dom många broarna då strömmen på flera ställen överskrider vår maxhastighet för motor.

Söndag 11 oktober So Shima - Murotsu

Regnet som var förutspått kom inte under natten, men morgonen var blygrå. Inget regn trots hotfulla moln. Efter frukost tittade vi på tidvattenströmmarna på sträckan mot Himeji och konstaterade att förmiddagen hade motström och vi måste komma vid högvatten klockan elva. Det blir att starta söndag efter lunch för medström. Gribben spår västlig vind 5 - 10 m/s. Kunde knappt varit bättre! Ok plattläns är ingen höjdare. Det rullar bra med Moon utan stagesegel ala Lindisfarne (skall bli ändring på det också...).

Upp med ankaret före lunch och iväg för bara yankee. Vi har bara 12-13 sjömil till en ankringsvik utanför Murotsu för vi "får inte" komma till Himeji förrän måndag då "vår" plats är upptagen tills dess. Inte mycket vind, men när vi kom ut på fritt vatten gjorde vi i alla fall fem knop. Massor med fiskeprylar som vi inte sett tidigare gjorde det lite trickigt eftersom vi plattlänsade. Men vi kom igenom alla hindren och ankrade strax efter två. Nu tilltog vinden men vi var skapligt i skydd. Innan mörkret falnade vinden och dyningen la sig. Nattvinden kommer från land och är inte alls lika vass som eftermiddagsbrisen från väster.

Vecka 42 2015 12 - 18 oktober Murotsu - Himeji

Måndag 12 oktober Murotsu - Yagi port, Himeji

Nu har vi tagit oss dom resterande 12 milen till Himeji för motor. Knöt fast i den tämligen gingliga flytpontonen vid 10-tiden efter anvisning av nyfunna Japanvänner. Japanvännerna hade ordnat så officianten med tillståndet kom och överlämnade originalet att få angöra Himeji och fick med sig en "originalansökan". Sen rundtur med bil för att finna supermarket och tvätt, en rundtur som avslutades med att vi blev bjudna på lunch på en billig och god lunchrestaurant med Kina-mat. Efter vår lunch med Tatsuki-san och Hizuru-san på en China restaurangen hoppade vi av bilen utanför supermarketen, handlade och promenerade sedan tillbaka till Yagi som hamnområdet i stadsdelen Kiba heter.

Annika färdigställde ekonomistatistiken för våra Holländska skrivande seglare i Chile. Björn skrev färdigt bloggen och senare fixade han en lätt salladsmiddag. Lunchen vi fick var egentligen nog för hela dan...

Nu ska planerna för veckan slipas, sightseeing och festival står på schemat och naturligtvis en hel del sociala möten...

En festival i form av tournespel och på engelska Fighting Festival. Det tog ett tag innan vi förstod vilken typ av "slagsmål" det är frågan om. Sju lag/stadsdelar kämpar med att bära mobila tempel och samtidigt få motståndarna ur balans. En uråldrig tradition som tydligt utspelar sig lite var stans i Japan.

Verkar bli ett fantastiskt brittsommarväder hela veckan med klar himmel och klar luft. Hösten är den torraste perioden på hela året.

Det drar visserligen ihop sig för oss - bara en månad kvar innan flyget går till Sverige. Säsongen börjar bli höstlik både till temperatur och växtlighet. I sjömil har vi inte lång väg kvar till vinterstationen för Moon, så vi kan ta den kommande veckan som den kommer.

Tisdag 13 oktober Himeji

Planen var att besöka slottet, men med för mycket att pyssla med så blev det innejobb på förmiddagen och efter lunch i båten travade vi iväg till tvättautomat med en stor säck tvätt. Det blir en del när det är långt mellan marinor/hamnliggning och vi snålar på vatten. Nu var det skönt att få tvätta allt.

I väntan på att maskinen skulle bli klar gick vi en promenad i Yaka stadsdelen och konstaterade att husen var både i bättre skick och de flesta mer påkostade. Men igen, Japan vinner inga skönhetspris för deras genomsnittliga byggnadsstil och stadsplanering. Tätt, nästan "travat" på vartannat och väldigt mycket plåt och betong. Men mitt i det grå finns ett och annat traditionellt japanskt hus med en lika typisk japansk miniträdgård med välklippta träd och

buskar. Då kommer kameran fram.

Tillbaka i Moon var det bara att sprida ut den torktumlade tvätten för luftning, ta på sig gåbortkläder och promenera bort till Senoos som bjöd på middag. Före middag gick vi tillsammans med deras barnbarn ut på gatan för att se på förberedelserna/träningen inför den stora festivalen. Den lokala stadsdelen Yaka's Shrine bars omkring i de närmaste kvarteren för att alla sponsorer, dvs de flesta som bodde i Yaka, skulle förevisas vad de betalat för. Men också för att barnen skulle få en närmare titt. När det sen blir allvar är det på tok för farligt för barn att vistas i närheten av dessa två ton tunga kolosser, burna av hundra man. Svåra att styra och dessutom "slås" man mellan de sju lagen/stadsdelarna och då kan vad som helst hända. Två år sen var det en dödsolycka pga nedtrampning när åskådarmassorna pressas iväg av dom kämpande två lagen, 200 man och två Shrines om två ton vardera. Inte mycket man kan sätta emot när en sån kraft kommer farande. Man slås genom att pressa det andra laget ur balans så dom tappar/ställer ner sitt två ton tunga Shrine.

I Shrinet sitter fyra killar och trummar på en enorm trumma och vår uppfattning är att trummisarna nog måste vila och vårda sina hjärnskakningar några veckor efter detta. Marken skälver som vid jordbävning när dessa klumpar hystas upp och ner och dunkar i marken vid nedsättningen. Smällen när ett lag kommer ur balans är inte att leka med. Allt detta sker under onsdagen på planen innanför tempelmuren vid det stora Matsuri-templet. Under torsdagen vid samma tempel upprepas det hela och på eftermiddagen uppe vid berget på en arena med stora läktare, men då även med publik runt lagen nere på "scenen", synnerligen farligt, särskilt de avslutande fighterna som sker i konstljus och med publik och lag rätt på snusen av all öl och sake under två dagar...

Men nu var det "barnmatiné" i Yaka med bara det orangea Yaka laget. Efter en timma gick vi tillbaka upp i Senoos hus för mat, öl och sake. Det är lite som våra kräftskivor, midsommar, jul eller nyår! Det är mycket mat och alkohol inblandat i festandet (förmodligen därför "att festa" för många är "synonymt" med att dricka alkohol?)

Flera vänner till Senoos dök upp, var och en med matgåvor, och artigheten bjuder tydligen att dessa skall serveras tillsammans med allt det som Hizuru redan dukat upp. Behöver vi skriva att det blev på tok för mycket mat för att vi skulle komma i närheten av att äta rent. Vi bröt upp strax efter nio och stupade nästan i säng när vi kom hem, inte så mycket på grund av sake som all mat.

Onsdag 14 oktober Himeji festival

Första officiella dagen för Matsuri högtiden, vilket är kortversionen av "Nadano Kenka Matsuri", gick vi till Senoos vid tiotiden för att mjukstarta med öl och sake och lite tilltugg innan marschen mot templet tillsammans med Yaka-laget.

Massor med folk, men turligt nog inte helg för då blir det tydligen minst femdubbelt med folk. Yaka ligger tre stadsdelar från templet, så vi gick genom två "fiendeland". Man är mycket artig och vår huvudman hälsar och ber om tillstånd att passera av huvudmannen i de stadsdelar vi skulle igenom. Tur att vi hade Tatsuki-san och Hizuru-san som då och då hann förklara vad som hände och vilka ritualer som skulle följas. Marschen tog "oändlig" tid, inte minst för att det var trångt mellan husen. Shrinet fick nästan inte plats och tidigare år var skador vanliga på omkringliggande byggnader och på själva shrinet. Numera "fuskar" man på den sträckan och sätter shrinet på en vagn för att kunna styra mer precis mellan murar och hus.

Framme vid templet presenterades varje lag framför tempelporten som är för låg för shrinen. På alla shrinen fick man demontera takdekorationerna för passagen, och sen upp igen, för att sen upprepa detta vid utfarten, mycket tidsspillan!

När alla lag var inne blev det halvtidslunch. Först åt vi "festivalmat" sittandes på marken i tempelgården för att kort därefter trava iväg några kvarter för att besökta vänner till Senoos. Hos vännerna blev det mera mat och dryck. Det är tydligen vanligt att man har mer eller mindre "öppet hus" för släkt och vänner. Ibland verkar det som det också kommer "okända" på besök, dricker och äter...

Efter denna "andra" lunch var klockan sen eftermiddag och vi trodde nog att det hela var över för idag. Men tillbaka i templet började lagen samla sig efter sina luncher och drickande för att

kämpa mot varandra.

Oftast två lag i taget, men ibland tre på en gång tryckte sina shrine mot varandra för att få det andra laget ur balans mitt i en folkmassa... Inte underligt att folk ibland blir skadade. Annika blev under filmning ivägpressad och nästan föll, men nån drog upp henne till balans och strax efter föll fyra framför henne. Det var mycket svårt att avgöra när de två kämpande lagen skulle snurra och ändra riktning, det handlade om att överraska det andra laget och sen pressa iväg dom så dom tappade balansen, så det var naturligtvis hopplöst för folkmassan att gissa sig till vart det hela var på väg. Vid flera tillfällen när massorna pressades iväg var det nära ögat. Konstigt att det i ett land som är så överbeskyddande tillåter dessa risker.

Efter två timmars tryckande hit och dit stod vårt lag, Yaka, som segrare. Vi var glada och tyckte det var ju fantastiskt just som vi var med, men Tatsuki var mer cool och sa att vi vinner varje år! Om det berodde på mindre öl och sake i förhållande till dom andra lagen vet vi inte, men det var klar skillnad på snabbhet och styrka i hystandet av det två ton tunga shrinet jämfört med dom andra lagen nu mot sen eftermiddag.

Inför uttågandet ur templet togs takprydnaderna bort igen, en och en alldeles framför porten. Man kunde ju tänka sig att alla förberedde så dom kunde gå ut direkt efter utgångsceremonin för varje lag, men det var väl viktigt att man hade all utsmyckning vid ceremonin bara ett stenkast bort...

Vid det här laget var solen nästan nere och vi hade slut på batteri och minneskort i våra kameror. Vi trodde också att det var bara uttåget kvar. Tillbaka hos Senoos var Hizuru hemma med två barnbarn. Dom hade tagit tåget strax efter kämpandet på tempelgården var över. Nu fick vi klart för oss att de stackars lagen hade en omgång kvar på planen utanför templet där läktare var uppbyggda, innan dom fick bära hem shrinen.

Vid åttatiden kom Tatsuki och Senoos traditionella Yakitory middag kunde börja. Tatsuki hade under dagen burit den traditionella dräkt som anstår en medlem i sin stadsdel, och med det följde vissa måsten. Som att följa sitt lag hela dagen, därav hans sena ankomst. Ytterligare gäster stötte till, några "bjöd in sig själva", men är det Matsuri så är det... Mycket mat, denna gång grillat/stekt/kokt vid bordet. Tunt skuret kött, svamp, purjolök, salladskål och mycket mer slank ner tillsammans med öl och mera sake.

Vid tiotiden var vi tillbaka i Moon efter en kylig tiominuters promenad från Senoos hus. Att vi somnade tämligen omgående behöver väl inte tilläggas.

Torsdag 15 oktober Himeji Festival

Nu var det dax för den mera traditionsreglerade ceremonin. Gårdagen var friare och mer improviserad enligt Tatsuki-san. Möjligen var kämpandet improviserat, men resten föreföll oss väldigt ceremoniellt reglerat...

Frukost, dvs kaffe och sake hos Senoos vid tiotiden innan vi fuskade och tog tåget en station till Matsuri-templet.

I templet var redan alla shrinen inburna, dvs dom hade igen burits hela vägen från sina respektive stadsdelar. Nästan ofattbart jobb med tanke på två tons vikt och lång sträcka som under dom två dagarna tillsammans avverkades fyra gånger! Det gäller att vara stark i anden! Dagen hade dessutom börjat riktigt tidigt för bärarna som alla genomfört ett traditionsenligt rituellt bad i floden strax efter soluppgången.

Inne i templet fanns tre små shrine som bara vägde 500 kg. Dessa bars nu ut på tempelgården och "brutala" fighter utspelades mellan olika lag som bar shrinen och pga den "ringa" vikten nästan kastade sitt shrine mot motståndarlagets. Om de var nära ögat under onsdagen så blev det halv panik ibland då och då när lagen sprang mot varandra mitt i publikhavet. Men återigen såg vi ingen som blev synligt skadad, men nära var det åtskilliga gånger. Vi var nu "rutinerade" och kunde bättre hålla oss ur vägen när lagen kom rusande in i folkmassan.

Efter små-shrinens våldsamma fighter var det dags för ännu en omgång med de stora två tons shrinen, där fighten jämfört med de små föreföll mera lugn och "värdig". När dessa fighter var överstökade bars shrinen ut för ytterligare fighter på planen utanför. Sen var det halvtid och då gick vi upp till berget bortom templet för att ha en picknick lunch längst upp bredvid ett fast litet shrine dit alla stora shrine senare skulle bäras och välsignas. Det är mycket med andar och

gudar med i spelet... Dom små shrinen var redan ditburna och välsignelse ceremonin pågick som bäst när vi kom, medan dom stora kämpade nere vid templet.

Det lilla berget bjöd på japanskt vis på en brant väg upp om ca 400m tillsammans med en höjdskillnad på närmare ca 70m. Dom stora shrinen fick en hjälpande draglina som bemannades med 20-talet dragare förutom alla som bar.

Efter lunch och första stora shrinet på plats uppe på berget gick vi ned och mötte två shrine på väg uppför. Inte var det över nu inte. På bergets ena sida hade man skapad nästan en amfiteater med breda etager som folk hyrde för en dag och bjöd in sina vänner. Hela anläggningen användes bara en dag om året, så inte undra på att hyrespriset var väl tilltaget.

Storleksordningen 1000 SEK per person! Senoos brukade tidigare hyra en yta, men inte i år. Nu spelade det ingen roll för under färden ner mellan allt folk som väntad på "andra halvlek" blev vi "inkallade" av en vän till familjen för att dela hans hyrda plats. Gott om plats eftersom merparten av den familjen med barn tröttnat och gått hem. Mat och öl trollades fram från var vet vi inte. Flera runtom kände Senoos så det blev stor förbrödning och förundran när Tatsuki berättade var vi kom ifrån och att vi seglat runt Kap Horn och mera öl kom fram... Det där med Antarktis verkar inte riktigt gå in, att det ligger söder om Kap Horn och Drake Passage. Det är Kap Horn som får dom att "dra efter andan" på Japanskt vis.

På scenen nedanför oss utkämpades fighter med dom små shrinen och efter mörkret kom dom stora shrinen ner från berget och nya kämpatag utspelades. Den längsta matchen tog nio minuter där "vårt" orangea lag gick som segrare ur striden. Vi orkade inte vänta ut alla matcher utan klättrade ner från berget alla fyra och gick i trängseln till stationen. Där gick precis ett tåg, varför vi bestämde oss för att gå hem. Nu var vi alla rätt trötta så vi tackade för oss när vi kom fram till Senoos hus, och vandrade vidare ut mot hamnen och Moon där vi "stupade" till kojs.

Fredag 16 oktober Himeji

Fick besked om att en bärare skadat ryggraden vid sammanstötningarna, förhoppningsvis blir han bra till nästa års Matsuri...

Vi startade bildbearbetning under förmiddagen. Det "straffar sig" att fylla minneskortet! Massor med filmsnuttar och bilder att sortera och välja mellan. Efter urval återstår klippning och redigering. Detta tar orimligt med tid.

Före lunch lämnade vi Moon för sightseeing inne i Himeji med slottet som huvudattraktion. Tåg från Yaka stationen in till Himeji där vi åt lunch innan turistandet började.

Slottet är precis nyrenoverat, öppnade i mars efter drygt 5 års renovering till en kostnad av 2,4 billioner yen. Slottet är med på UNESCO:s Världsarvslistan sedan 1993 och är naturligtvis en turistmagnet. Nu var det turligt nog fredag så köerna fanns bara inne i själva huvudbyggnaden. I övrigt kunde vi ibland till och med få bilder utan turister. Ett fantastiskt byggnadsverk och försvarsfortifikation. Vallgravar och murar med "oändliga" försvarslinjer även efter passage av första hindret. Vi räknade till minst sex murar med portar som skulle passeras innan man nådde fram till nålsögat in till huvudtornet. Hela anläggningen omfattar 2,33 kvadratkilometer innanför dom yttre vallgravarna och första porten. Byggs med start i början av 1600-talet och har aldrig raserats. Himeji bombades hårt under andra världskriget men slottet klarade sig mirakulöst nog. Det ligger på en höjd strax norr om centrum.

Fantastiskt klart väder utan ett enda moln på himlen. Vi var kvar innanför murarna tills solen dalade för att få bra bilder på det vitkalkade slottet. I det skarpa solljuset under eftermiddagen var det svårt att få någon vettig bild. Även broschyrerna har foton som är "överexponerat" vita. Men det beror nog mer på att man vill framhåll varför slottet liknas vid en flygande vit Ägrett häger, en Hakuro, därav namnet "Hakuro Castle". I väntan på bättre solvinkel hann vi med den anslutande Japanska trädgården, Koko-en, en fin anläggning som överträffade de trädgårdar vi sett tidigare.

Tåg tillbaka i rusningstrafik, klar skillnad mot det nästan tomma tåg vi åkt i före lunch.

Gick förbi Senoos och kom överens om att träffas sent på lördag eftermiddag. Vi fick "äntligen" en lugn kväll i Moon...

Lördag 17 oktober Himeji

Igen ägnades förmiddagen åt bild- och filmsortering. Vid lunch kom grannen och båtbyggaren Yamana, som vi lånat bryggplatsen av, med lunch och öl för en "spontan" gemensam lunch i vår sittbrunn. Han kunde skaplig engelska så vi hade en dryg timmas trevlig och intressant samvaro. Han var som båtbyggare påtagligt imponerad av Moons design och styrka, framför allt akterskeppet med sitt döträ mellan skrov och förlängd bottenstock till roderupplaget fick många kommentarer om styrka. Uppenbart är byggmetoden, epoxy/fiber-trä-epoxy/fiber inte vanlig i Japan.

Sen eftermiddag stängde vi Moon och gick till Senoos för gemensam resa till Kobe och fest med Danske Pölsekocken Bjarne. En annorlunda och trevlig kväll med korv, sill och gravlax, och nedsköljda med en och annan Carlsberg förstås.

Annika lyckades med konststycket att hinna betala för kalaset innan den stora "jag betalar" fighten hann starta. Hittills har vi inte ens varit i närheten av att ens få delta i den "striden". Tåg tillbaka till Yaka stationen där vi skildes utanför Senoos hus och vi tog vår tiominuters promenad i kvällskylan hem till Moon.

Söndag 18 oktober Himeji

Kappsegling i Kiba Yacht Club. Tretton båtar runt 30 fot med laminatsegel tävlade ute på redden i knapp mätbar vind. Tatsuki var ute med sin lilla båt och fem gäster. Dom kom trea på beräknad tid. På återvägen till sin plats längre in i floden stannade han vid Moon och frågade om han fick visa vårt hem. Dom kom över från Tatsukis lilla dagseglare och blev på Japanskt vis imponerade... För övrigt är det bilder och blogg som gäller i det gnistrande solskenet.

Vecka 43 2015 19 - 25 oktober Himeji - Tannowa

Måndag 19 oktober Himeji

Fortsatt bild och filmbearbetning. Många som är med i spelen hinner ju inte se något så vi ska lämna alla sebara klipp och bilder till Senoo's. Under förmiddagen har vi också bidragit till parets Senoo's eventuella båtbyte. Dom har idag en liten dagseglare i Yagi och en 30 år gammal 30 fots båt i en hamn längre västerut. Det är den som kanske ska bytas till en Comfortina 32 - jo alltså en svensk båt byggd i Arvika 1995. Comfortinan såg riktigt bra ut och säljaren, en vän till familjen, begär knappt hälften mot vad en 32:a säljs för i Europa. Vi önskar dom lycka till. Planen var att lämna Himeji i början på veckan men tidvattnet i de båda sunden kring Awaji Shima, där vi måste igenom ett av sunden, var inte "samarbetsvilligt". Motströmmen låg under helt fel tid på dygnet, dvs under dagtid. Vi upplever att mörkerkörning bland alla dessa fiskedon inte är att tänka på varför vi stannade hela veckan i Himeji. Vädermässigt fortfarande soligt men temperaturen sjunker stadigt. Höstfärgerna ökar men vi hinner nog inte se Japan i riktig höstskrud.

Tisdag 20 oktober Himeji

Vårt tillstånd att besöka Yagi port i Himeji går ut idag! Vi gjorde Moon klar för avgång i soluppgången på onsdag för att ha så lite motström som möjligt genom Akashi sundet 17 sjömil öster ut mot Kobe/Osaka. Inte nån önskesituation med tidvattnet på fel tid av dygnet men vi bedömde att det skulle vara möjligt.

Efter lunch kom vår granne och båtbyggare Yamana-san och frågade om vi sett buddisttemplet uppe på Shusha berget nordväst om Himeji. Lite "skamsna" sa vi att det kände vi inte till. En halvtimme senare satt vi i hans bil för transport till linbanan som går upp till berget. Inga köer till linbanan, förmodligen på grund av att dom skulle stänga om två timmar och det var vad man minst behöver för att ta sig runt i tempelområdet uppe på berget. För att ta sig mellan byggnaderna kunde man ta en minibuss eller gå. Vi valde förstås att gå snabbt i uppforsbackarna för motion och för att hinna runt utan att invänta andra.

Fantastiska byggnader uppe i cederskogen. Drygt 1000 år gamla och en del av träden i skogen var nästan lika gamla. Här kan man bygga många cederbåtar...

Maniden templet byggdes 970 och är själva huvudtemplet i en samling av stora imponerande träkonstruktioner som är spridda i skogen över berget. Övriga byggnader är "skolan" för

munkarna, sov- och mat hall, m fl. Sammanlagt ett tiotal byggnader, som en stor självförsörjande utspridd by högt uppe på berget. Tillbaka nere på marken efter en färd på 780 m och 210 m vertikalt i linbanan var det bara bilfärd hem i rusningstrafik.

Vi hade "nästan" bestämt med Senoos om att träffas under kvällen och vi skulle fixa mat. Det var ju vår sista kväll i Himeji, trodde vi. Nu fick vi klart för oss att Yamana-san, vår båtbyggare, hade tänkt att presenta oss med mat. För att alla skulle få det som dom ville, föreslog vi att vi gör detta tillsammans med Senoos i Moon. Under bilfärden tillbaka ringde Yamana-san först till Hiruzu-san, som passade barnbarnen halvvägs till Kobe, och sen till Tatsuki-san som fortfarande var på jobbet. Vad vi förstod av samtalen så var båda glada åt mat i Moon.

Nu gick bilfärden till en stor supermarket där vi inhandlade massor. Det är värre än hemma med att det inte får fattas något... Tro inte att vi fick betala, nej vi var ju Yamana-san's gäster! Inte ens linbanan fick vi betala.

Vi hade allt i ordning i Moon när Tatsuki-san kom och vi kunde dela en flaska skumpa.

Därefter blev det samling kring matbordet som nu var utdraget i sin fulla längd och tur var det för allt fick "nästan" plats. Hizuru-san kom en timma senare pga barnbarnen. Med sig hade hon en nylagad paj och en fantastisk svamp och grönsakssallad. Mer mat... Ingen sake, men väl några öl som passar bättre än vin till blandad "Japanplockmat".

Under kvällen bestämde vi oss för att skjuta på avgång tills tidvattnet var mer fördelaktigt. Men först efter att ha känt Tatsuki-san på pulsen om att stanna över tillståndstiden. Det var ju trots allt han som kände tillståndsgubbarna. Vi var alla överens om att det nog inte var någon som skulle märka, eller bry sig om att vi var kvar.

Onsdag 21 oktober Himeji

Lugn dag med bildbearbetning. Vi ville lämna kopior på våra festivalfilmer till Senoos. Lugn kväll med mera "normal" mat, dvs kycklingryta. Avgångsdagen blev återigen uppskjuten då Yamana-san kom förbi och frågade, eller snarare i samma andetag sa att han tänkt ta oss på en tur till ett Sake-bryggeri på torsdagen då han tagit ledigt. Vad gör man då - jo man tackar för erbjudandet och skjuter på avgången några dagar till. Tidvattnet blev ju bättre och bättre dag för dag och på söndag förutspåddes tom bra med vind i fördelaktig riktning.

Torsdag 22 oktober Himeji

Jobb i båten på förmiddagen tills Yamana-san kom med bilen och vi körde på ny sightseeing. Denna gång var det till hans hemby och hans mormors grannes Sake bryggeri. Inte mer än 65 km men med alla berg och dalar vi skulle följa samt mycket trafik tog det sina modiga två timmar. Då hann vi förstås med att äta lunch på ett mycket speciellt ställe. Torsdagar är köttrestauranger stängda, tror vi att vi förstod... så vi stannade på en bondgård med köttdjur, klart trevligare än det vi sett tidigare längre söderut. På gården fanns en butik som sålde gårdens produkter. I butiken fanns tre bord och där serverades det välsmakande lunch. Vidare en timme till det intressanta och väldigt välhållna Sake bryggeriet. Det finns inte så många "mikrobryggerier" i Japan men deras produkter skiljer sig avsevärt från dom stora drakarnas massproducerade sake. Priset skiljer naturligtvis också. Två, tre gånger dyrare, men mest för att det inte är samma enkla dryck. Här handlar det om en mycket noggrann, komplex och tidsödande process, långt från dess massproducerade motsvarighet.

Tillbaka i Himeji ville Yamana-san absolut bjuda oss till en Sushibar. Massor med sushi och sashimi. När vi själva äter sushi nöjer vi oss med fyra-sex var, dels för att det inte är billig mat, men framför allt för att det räcker. Nu var det Japansk gästfrihet som gällde. Yamana-san beställde in alla sorter han ville vi skulle prova. Det blev långt fler än vi behövde för att bli mätta, men gott var det. På vägen tillbaka till båten stannade han vid en liten Fransk/Japansk restaurang där vi fick kaffe och dessert. Det går bara inte att avböja... Artigheten kräver dessutom att vi respekterar hans vilja att betala för sina gäster. Men lite jobbigt är det. Tillbaka i Moon var det inte behov av mer mat utan det blev bara en film och sen till kojs.

Fredag 23 oktober Himeji

Annika gjorde färdigt filmerna vi skulle lämna ifrån oss till Senoos.

Information om Tannowa, vår vinterhamn, sa att det var en bit till större handlingsställe, så vi fyllde förråden för att klara stapelvaror under tiden i marinan. Passade också på att köpa fyra flaskor vin som vi lämnade hos Senoos för att kunna återgälda något...

På sen eftermiddag var vi bjudna till Senoos, det var ju nästan sista kvällen i Himeji. Började med att tillsammans med Hizuru-san handla ingredienser till kvällens Okonmiyaki, "Japansk pizza" som tillagas vid bordet under allmänt "surr". Vi lyckades få betala kalaset, vilket var en artighetsgest från Hizuru-san efter att vi tidigare talat om att vi ville bjuda på middag. Lång kväll med matlagning vid bordet under "hela" kvällen. En seglarvän till Senoos dök upp och Yamana-san deltog också. Mycket trevligt och inga döda punkter när kocken, Tatsuki-san, kommenterades högljutt när vändningarna på stekbordet lyckades/misslyckades... För första gången sen vi kom till Himeji var vi inte tillbaka i Moon förrän efter midnatt.

Lördag 24 oktober Himeji

Spinnakerbom. För att få någon möjlighet att "bjuda tillbaka" när det gällde Yamana-san så frågade vi om han kunde hjälpa oss att skaffa ett innerör för att förlänga spinnakerbommen teleskopiskt. Jovisst, men vore det inte bättre med en färdig Seldén teleskopbom? Vad svarar man på det? Det slutade med att han förklarade att han hade en nästan oanvänd gammal bom från en HR 39 som han ville ge oss. Igen denna otroliga vänlighet. Vi tyckte förslaget var bra, förutom det där med gåva. Hela grejen var ju att få betala tillbaka! Han förstod till slut att vi inte tyckte att en spinnakerbom ingick i "gästfrihet" och accepterade betalning, men vi fick bestämma hur mycket. Bra, vi har Hjertmans katalog och vi brukar ta hälften av nypris när vi säljer begagnade båtprylar.

Bommen hade dom gamla skotslitande ändbeslagen, men i Moon fanns ett reservbeslag av Seldéns nya komposit beslag med rostfri skotskoning. På Lindisfarnes teleskopbom hade vi gjort detta byte med stor framgång, och nu kom reserven till nytta. Ändbeslaget till mastskenan var Harken, så det fick vi demontera från Moons befintlig spinnbom.

Nu sitter en uppgraderad Seldén teleskopbom på masten och skall få ett däcksbeslag framför däcksluckan, alldeles akter om babystaget, vilket innebär att bommen sitter fast i mastskenan och följer babystaget ner till däcksbeslaget. Ser nästan ut som det var tänkt så redan vid design av riggen.

Skall bli verkligen ett lyft att slippa jonglera med en fri, fem meter lång, bom på ett gungande däck!

När vi var klara med bommen och alla bitar till det nya däcksbeslaget var hos "plasmaskäraren" var det igen dags för Japansk gästfrihet. Vi hade planerat en lugn kväll i Moon innan avgång på söndag morgon men Yamana-san insisterade på att vi måste prova Japansk sittapågolvetmiddag i hans kompis restaurang. Återigen en hel del intressant mat, även om en del inte faller helt på läppen. Vi försökte betala, men igen, vi var ju hans gäster och det här var dessutom hans kompis restaurang...

Vi lyckades i alla fall få betala vad vi kommit fram till för teleskopbommen med beslag, efter att Yamana-san försökt pruta avsevärt. Vi la på lite extra för beslagstillverkningen och lyckades få honom att behålla pengarna, trots att han återkom flera gånger till att det var för mycket. Vi motiverade med att det var hälften av vad en ny bom skulle ha kostat oss, så det var trots allt en present!

Redan vid åttatiden var vi tillbaka i Moon och kunde plocka i ordning inför seglingen mot Tannowa.

Senoos kom med presenter och tog farväl innan det sen var dags för kojen inför en tidig start.

Söndag 25 oktober Himeji - Tannowa

Frukost vid halv sju och sen var det förtöjningar loss som gällde. Typiskt nog blåste det mot bryggan, vilket det inte gjort under hela vår tid i Himeji. Yamana-san kom för att hjälpa till och ta farväl. Lite byigt var det och med utnyttjande av det tog vi oss utan tillbud ut i floden. Vinden var för en gångs skull helt enligt prognosen, nord 7 - 8 m/s. Vi hissade på utanför pirarmarna och slörade iväg mot öster och Akashibron. Efter en kvart kom Yamana-san ut i en av hans motorbåtar för att uppmana oss att gå längre ut från kusten för att komma utanför alla

havsodlingsarrangemang utefter kusten. Vi tror också att han ville se Moon under segel då vi inte hissat på förrän vi var väl utanför hamnen. Det blåste rakt ur hamnen så några försegel hade inte varit att tänka på där inne.

Vi tackade och styrde utåt. När han kommit tillräckligt långt bort ändrade vi tillbaka kursen... Det var plattläns utåt och absolut ingen fart i den från högt land störda vinden. Kursen som vi föredrog styrde oss innanför odlingarna och gav fin slör med god fart. Vi tog oss en lång sträcka, sju-åtta sjömil, mellan land och flera odlingar och vi var rätt nöjda med vårt kursval. Vinden ökade och vi forsade fram i över sju knop. Drygt halvvägs till Akashibron kom vi till ett stort odlingsområde som verkade ansluta mot land. Vi fann en "kanal" mellan bojarna och trodde den användes för arbetsbåtar i odlingen. Full fart och slör mot "kanalen" som när vi kom riktigt nära såg ut att ha en wire i vattenytan mellan bojarna på var sida om "kanalen". Vad göra? Chansa på att det nog inte var så eller... Chansa ligger nog inte riktigt för oss, så i sista minuten girade vi mot vinden och försökte slå oss fria.

Moon är nu inte en utpräglad kryssningsvänlig båt... och utan centerbord och noggranna förberedelser för slag är det inte enkelt. Dessutom satte strömmen oss mot bojarna, så det blev lite hetsigt för att med motorns hjälp komma fri från alla bojar och förankringsrep. Med minsta möjliga marginal kom vi fria och rullade yankeen och slörade till havs på nya bogen utefter hindermarkeringarna. Vinden var dels starkare och hade bättre riktning än utanför Himeji, så med bättre lokalkunskap skulle vi ha seglat den rutt vi nu gjorde, men med ett mer planerat slag, för att snabbast ta oss genom "odlingslandskapet".

En kvart senare när vi var vid yttre bojen och skulle gira mot mål igen var relativa vinden väl stark för full stor. Ett rev i storen som tillsammans med yankee och kutter tog oss i full fart ner mot Akashibron. Farten spädades på av strömmen som under bron kan vara dryga sex knop. Vi forsade fram i över tio knop över grund och höll hela tiden en koll på kurs över grund. Den starka strömmen satte oss dryga trettio grader och vi skulle passera bron i närheten av ena stödet. Det var inte utan att det kittlade i nerverna när man såg forsen mot stödet och styrde mer än trettio grader "fel" för att undvika stödet.

Tack och lov för GPS! Till råga på allt så försvann vinden under bron och då tog strömmen helt kommandot. Lyckligtvis var vi då redan vid sidan av stödet och strömmen drog oss nu från stödet mot sydost. Våldigt turbulent vatten med stående vågor som såg helt absurda ut när vi forsade mot dom i fem knops medström. Tur att vi hade vinden med strömmen, annars hade nog de stående vågorna brutit över däck. Nu var det bara fascinerande och inte obekvämt. Vi mötte senare en "stackare" som med sin segelbåt motorerade mot den branta sjön. Det valet hade inte vi gjort...

Akashibron är världens längsta bro, drygt 20% längre spann än Store Bältbron som var världens längsta i några månader innan Akashi invigdes. Vi besökte Akashi -94 lagom när stöden var färdiga och med hängkabeln delvis klar. Den var imponerande redan då. Nu var det fantastiskt att passera under. Med sitt mittspann på nästan två km och anfang på vardera sidan på en km är det en symmetrisk och vacker bro med vägbanan drygt sextio meter upp i luften.

Efter Akashi trodde vi att det skulle bli läns ner mot Tannowa, men vinden vred till vår fördel och vi kunde fortsätta med 100 - 120 graders slör alla de återstående dryga 20 sjömil till Tannowa. Dit anlände vi långt före planen tack vare fin vind och medström hela vägen, en medström som under nästan tio mil överskred tre knop med max på fem-sex vid Akashibron. Tannowa marina gav ett bra intryck. Vi la oss på en ytterponton, i avvaktan på vår vinterplats, med vinden i nosen och lite ifrån pontonen. Kunde inte varit bättre. Surgen i marinan var knappt märkbar trots att det blåste tio m/s rakt mot marinans pirarmar med en öppen havssträcka om dryga 20 sjömil ända från Osaka/Kobe. Också detta bådär gott för vintern.

Efter att ha klarerat in, dom vanliga tullpappren, blev det en del snack med de två utländska båtar som redan låg här, en Australiensare med svenskspråkig fru, och en Alaska/australiensisk båt som vi träffat i Miri, Borneo. Den svensktalande kvinnan hade varit utbytesstudent och tillbringat ett år i Västerås på åttiotalet, imponerande att fortfarande förstå och tala utan att egentligen ha använt svenskan på trettio år! Snabbt blev vi inbjudna till Japansk variant av Halloween-firande på lördag, men nu var det mat och vila i ensamhet som hägrade. Lugn kväll med lite vinande i riggen och en stillsam gunning gav oss en god natt med ostörd sömn.

Vecka 26 2015 26 oktober - 1 november Tannowa Yacht Harbour

Måndag 26 oktober Tannowa Yacht Harbour

Nu börjar allvaret. Det gäller att få till alla vinterförberedelser för Moon inför vår knappt fyra månaders bortavaro. Men först är det veckobloggen som gäller.

Tidig förmiddag kom Kakihara-san, en av seglarna i hamnen, på cykel och ville guida oss till alla viktiga platser runt om hamnen. Våra cyklar var nedpackade så vi lånade grannens. Turen gick i snabb fart, Kakihara-san är gammal idrottsman (74 år), först till posten och sen den lilla närmaste supermarketen och sist järnvägsstationen. Tillbaka mot marinan och vi trodde guidningen var slut men alldeles utanför marinan svängde han in på en annan väg som ledde utefter vattnet i 20 minuter till nästa samhälle söderut. Stor supermarket och en "hardware store" med allt möjligt som ett hushåll behöver utöver mat.

Ovan vid cykling och lånade cyklar gjorde resan klart utmanande... men suveränt att få geografien på plats.

I samband med eftermiddagens högvatten tillsammans med vindstilla ville hamnkaptenen flytta in oss till vår vinterplats. Lite trångt att komma in, varför högvatten och nästan vindstilla var näst intill nödvändigt. Man utnyttjar mellanrummet mellan en gammal betongpir med sten-erosionsskydd och "första pontonen" som bara har fingrar ut mot nya hamnen. Väl inne är det suveränt att ha linor på babordssidan till stenfyllningen och normal pontonförtöjning på styrbordssidan. Till saken hör att max tidvattenskillnad är bara knappt två meter. Förtöjningen håller Moon stadigt en halvmeter från pontonen. Vi som är vana vid lina iland har satt kätting runt stenar för att undvika slitage, nåt som grannen förmodligen tyckte var lyx...

Spagetti hos Tony och Shelley på kvällen tillsammans med Kakihara-san och Kondo-san, en annan Japansk seglare i hamnen.

Tisdag 27 oktober Tannowa Yacht Harbour

Fixade våra egna cyklar, oljade teaktrallen i förliga duschen, tvättade babords sida ren från gummirester efter vår tid i Himeji. Allt rostfritt rengjordes från stain/ytrost och ankarspelet fick i samband med det en fullservice.

Onsdag 28 oktober Tannowa Yacht Harbour

Tåg till grannorten bortanför flygplatsen tillsammans med Tony och Shelley som guidade oss. Stor mataffär och stor hardware store, ett mellanting mellan järnaffär, byggmarknad och IKEA...

Bra att få koll på hur vi skall ta oss till flygplatsen nästa måndag. Vi måste nämligen byta tåg halvvägs. Vårt tåg går vidare mot Osaka och vi skall byta till ett tåg som kommer från Osaka och går på en lång bro ut till en konstgjord ö med industrier och Osakas nya internationella flygplats. Tågresan dit tar totalt trekvarts timma.

Tannowa blir vår absolut centralaste vinterhamn i förhållande till flygplats hittills. Särskilt skönt när vi kommer tillbaka med en massa prylar... Sen gäller det förstås att inte strula till det och boka tokiga tider. Tågen går inte sena kvällar osv... Men vi tycker numera att vi är för gamla för att tillbringa nätter på flygplatser för att spara pengar... Att det sen föll sig så bra att bästa avgång och ankomsttider för oss var både billigast och med kortast restid via Istanbul till Köpenhamn är bara att tacka och ta emot.

Torsdag 29 oktober Tannowa Yacht Harbour

Drog ut kuttern och spolade den ren. Lite vind och sol från en klar himmel torkade den på några timmar. Det är främst UV-skyddet som suger vatten och tar tid att torka. Efter lunch tog vi ner kuttern och stuvade den på främre toaletten i väntan på transport till marinakontoret där seglen skall övervintra i maskinrummet för luftkonditioneringen, torrt och frostfritt. Annika tog fram symaskinen och började sy ett vinterskydd över sittbrunnen av en bra presenning vi köpt i Himeji. Den får nu få exakta mått och förstärkningslinor fällas in i dom nya kanterna. Vi använder skenan för det "normala" solskyddet på dodgertaket, där en insydd lina träs i som

fäste förut.

På eftermiddagen kom Kondo-san och frågade om han fick visa oss Mount Koya. När man inte har en aning om var och vad det innebär blir man lite ställd. Återigen denna otroliga vänlighet och gästfrihet. Efter lite förklaring fick vi klart för oss att det nog är ett måste om man är i dessa trakter. "Ta på er ordentlig med kläder" var uppmaningen inför fredagen, det är kallt 800 m upp på berget...

Fredag 30 oktober Tannowa Yacht Harbour

Klockan nio satt vi i Kondo-sans bil utanför marinagrinden och startade en sju mil lång bilresa in i landet mot Koyasan. Koya är namnet på berget och byn/templet på högplatån, san i Koyasan betyder berg. Ja det är samma san som i Kondo-san men då betyder det Mr eller Mrs och är ett artighetstillägg. Vi har sett "Mount Fujisan" utskrivet istället för "Fujisan" eller "Mt Fuji" och då förstår man att detta inte är lätt även om man är Japan.

Första tre fjärdedelar av resan gick på relativt plan mark i dalgångar mellan bergsryggar. Resten blev rena alpvägen upp mot Koyasan. Nu fick vi lite av historien bakom varför berget spelar en så speciell roll. Uppe på platån byggdes för tusen år sedan en buddistby med flera tempel och utbildningslokaler med mera. Allt bevakades av en enorm portal vid ingången till platån från bergssidan. Bara män fick vistas bortom porten tills för hundrafemtio år sedan. Platsen var förstås "helig" och användes bl a som gravplats för krigare under Edo tiden (drygt 250 år med start 1603). Numera begravs ingen här, men många stora företag har stora "gravmonument" för sina anställda som en symbol och kontakt med "heligheten". Ja det är mycket med detta som vi inte "begriper", men det är en viktig pilgrimsort och är med på UNESCO:s lista över sevärigheter värda att bevaras. En och annan pilgrim såg vi, helt klädda i vitt med en bjällerklädd vandringsstav.

Skogen bestod av enorma rödcederträd och cypresser med ett och annat lövträd iklädda höstfärger. Lång bilresa, men Koyasan var väl värt ett besök, men nu känns det som om vi är färdiga med tempel...

På kvällen var det middag i Pam och Teds båt som nu var tillbaka efter en tvådagars utflykt till Kyoto.

Strax innan det var dax för middag kom hamnkaptenen och ville flytta "Shuang Yu" som deras båt heter, till vinterplatsen akter Moon. Väldigt bekvämt för oss som därmed fick absolut kortast väg till middagsbordet. Tony och Shelley var också inbjudna och vid sjutiden före middag anslöt Takeda-san, hamnkaptenen och "Dragon boy", en av marinerosarna. Mycket mat och en hel del annat under en trevlig "surrig" kväll. Takeda talar nästan flytande engelska när han får några glas sake innanför västen.

Lördag 31 oktober Tannowa Yacht Harbour

Yachtklubbfest, klubben firade trettioårsjubileum. Detta var också en välkomst- respektive avskedsfest för oss sex utlänningar. Start klockan tre med presentationer, välkomsttal och överlämnandet av gåvor till gästbåtarna. Sen var det mat och dryck till klockan åtta då det på Japanskt vis var slut. Med Japanskt vis menar vi att det är slut då, inte som i Sverige att det egentligen aldrig slutar förrän sista gästen "behagar" gå hem.

Söndag 1 november Tannowa Yacht Harbour

Allmän fixardag - Ted var klar och nere med sin genua så "Dragon boy" kom med trucken och tog den plus vår kutter till kontoret. Annika och Shelley sydde om deras China-made solskyddspåse för förseglet som fladdrat i vinden hela natten. Varken omkrets eller längd stämde med beställningen... Samma gällde bomkapellet som var för kort och nu syddes om i Moon. Vår yankee fick en duschning och torkade sakta, men det blåste för mycket för nedtagning. Ted och Pam gjorde sig klara för avgång tidig måndag så det blev lunch för oss utlänningar plus Kakihara i deras båt, Shuang Yu, på rester och för att "tömma" matförråden inför deras fyra månaders bortavaro.

Strax före mörkret falnade vinden och vi tog ned och säckade yankeen i god tid före regnet som beräknas starta vid midnatt.

Vecka 45 2015 2 - 8 november Tannowa Yacht Harbour

Måndag 2 november Tannowa

Första egentliga regnet på tre veckor startade under natten och höll på till tiotiden på förmiddagen. Det är verkligen skönt med Refleks kaminen nu när natt-tempen sjunker ner mot tiogradersstrecket. Vi kör Refleksen (i brist på en liten elvärmefläkt) nu när vi har landström eftersom vi bara behöver värme och inte ström från Whispern.

Lite omständligare att tända, inte bara att trycka på knappen, men drar väsentligt mindre diesel jämfört med Whispern. Skön torr värme i förmiddagsregnet. En elfäkt står på inköpslistan men kan inte inhandlas förrän vi är i Sverige då volten i Japan bara är 100 och frekvensen också är fel.

Vi hörde Ted och Pam redan vid femtiden då dom rullade sina resväskor på pontonen längs Moon. Tony och Shelley knöt loss vid elvatiden då regnet slutat.

Nu har vi en vecka på oss att "ostörda" förbereda Moon inför vinteridet. Regnet slutade vid tiotiden och efter lunch hade vi klart väder och en svag nordvästvind. Moon ligger med fören mot nordväst, så nu var det perfekt för "storsegeltvätt". Tyvärr var det sen eftermiddag och inte tillräcklig tork så vi hoppades på samma vindriktning under tisdagen. Dingen som legat i vattnet under veckan fick en ordentlig tvätt på bryggan.

Tisdag 3 november Tannowa

Upp med storen i det fina torkvädret. Översta lattans travare har varit lite motsträvig när vi hissar storen en längre tid. Nu fick travaren en droppe "one drop" på var sida om mastskenan och all motsträvighet försvann. Märkligt effektivt. Vi har försökt med annat smörjmedel tidigare utan framgång. Vissa produkter håller vad dom lovar...

Watermakern fick sin konservering efter en ordentlig genomkörning.

Löpande riggen delvis klar, dvs kuttern och yankeens fall är virade runt sina aluminiumprofiler för att undvika att dessa börjar svänga/vibrera i vinden. Under eftermiddagen fick vi ned den nu torra storen. Vi "säckade" den med avspända lattor kvar i seglet i sailpacken som innan dess var utdragen ur bomrännan. Dragon boy, den av marina killarna som talar bäst engelska, kom med pickupen och hämtade seglet. Suveränt att kunna förvara den i full bomlängd i torrt förråd.

Onsdag 4 november Tannowa

Slutjusterade "vinterförtöjningen". Kollade riggen och minskade spänningen i alla vant.

Akterstagssträckaren ersattes med vår reservsträckare, en 3/4" vantskruv med 14mm dyneema. Detta för att spara sträckaren och undvika riggskadorna om sträckaren under vintern tappar trycket och går i max utläge.

Torsdag 5 november Tannowa

Vid städning av förpik upptäckte vi att spolpumpen för ankarkättingen under kojén läckt lite IGEN. Bort med pumpen och flytt till under tvättstället i förliga toan. Nya hål i två skott och ny slang från toa till kättingboxen. Epoxy behandling av de nyborrade hålen. Även durken inne under diskon fick epoxy behandling som den väntat länge på. Mastens Andersens winchar plockades isär och servades.

Fredag 6 november Tannowa

Sittbrunnens vinterskydd färdigsytt och provat. Bestämde också att ta spinnakern ur båten då den också fick plats i förrådet tillsammans med övriga segel. Tvättat två maskiner smutsvätt. Fixat tryckvattenpumpen till färskvattnet som under några nätter tappat vattnet tillbaka till tanken. Alltså inte tappat trycket men sugsidan har uppenbart läckt in luft. Vilket inneburit att när trycket går ner i tryck vid dagens första tappning och pumpen startar, suger den först luft

tills vattnet når pumpen igen. Demonterade luren till VHF:en som skall med till Sverige för garantiåtgärd då den slutat fungera för flera månader sedan.

Lördag 7 november Tannowa

Länspumpen bytt, men vid provkörning av den nya fungerade den lika "dåligt". Det visade sig att felet med pumpen inte härrörde sig från pumpen utan från backventilen i ledningen mellan pump och utlopp.

Uppenbart klarar inte pumpen att varva upp mot det tryck som backventilen och dess nästan två meter vattenpelare utgör. Lite av moment 22. Utan backventil startar pumpen "igen och igen" pga det vatten som rinner tillbaka när backventilen är borta. Fördröjningen i nivåbrytaren är för liten, så nu var goda råd dyra eftersom vi inte vill lämna båten utan fungerande elektrisk länspump. Toapumpar och grävattenpumpar har vi försett med fördröjningsrelä med mycket lyckat resultat, och ett sådant hade vi i reserv. Men det var dimensionerat för bara 10 amp och pumpen har 16 amp säkring (24 volt). Ja det är en häftig pump på över 200 liter i minuten. Efter lite studier kunde vi se att pumpen drar drygt 8 amp så vi satte en 10 amp säkring efter 16 amp säkringen och in med reläet. Genom att lyfta givaren och tillåta lite mera vatten i kölsvinet innan pumpen startar kunde vi med reläet få pumpen att pumpa torrt. När sen slangens vatten rann tillbaka, nu utan backventil, kom vattennivån inte i närheten av nivåvaktens nya tillslagnivån. Problemet löst!

Annika hissades upp i masten för att plockade ner vindgivaren, kolla riggen och fästa resterande fall, dirk och lift uppe i masten. Spinnakerfallet som användes till båtsmansstolen virades kring förstagsprofilen när Annika väl var nere. Efter att även sejnfällen tagits ned finns det inget som kan föra oväsen eller skada mastens målning under eventuella vinterstormar. Lyfte upp dinggen och surrade den på däck. Regn under eftermiddagen. Till kvällen var vi bjudna på hemlagad Japansk middag i Kakhara-sans båt tillsammans med två andra seglare från hamnen. Första kvällen den här veckan vi inte åt ensamma i Moon.

Söndag 8 november Tannowa

Regnet startade igen under natten och fortsatte hela söndagen. Webbjobb och sortering av utrustning/kläder inför Sverigeresan. VHF:ns basenhet som också ska med till Sverige plockades ner.

Vecka 46 2015 9 - 15 november Tannowa - Helsingborg

Måndag 9 november Tannowa - Helsingborg

Regn hela natten och spritt regn under dagen. Vi kan nu konstatera att vi haft en sagolik tur som hunnit tvätta, torka och stuva undan seglen innan regnen startade. Verkligen inte lätt att planera vinterställning av båt med mindre än 10 - 14 dagar att spela med så här dags på hösten. Riggade sittbrunnens nya täckning mellan regnen.

Flyget gick inte förrän kl 23 så vi hann med mycket sista dagen. Plock med packning, hällde vinäger i toa, glykol i motorn, slog av huvudbrytare och alla säkringar förutom de två till länspumparna och de två för 220 laddarna.

Fyllt centerbordstrumman med luft och hällt sötvatten i propelleraxelhylsan.

Strax efter fem blev vi skjutsade till järnvägsstationen av Takeda-san, hamnkaptan. Tåget tog bara 40 minuter inklusive ett byte till Kansai Airport som ligger mellan marinan och Osaka.

Flygturen blev extremt lugn utan någon turbulens över Japanska sjön, Mongoliet, Kaspiska havet och Svarta havet till Istanbul där vi landade efter tolv timmars flygning.

Tisdag 10 november Helsingborg

Efter dryga tre timmars planerad väntan flög vi med morgonplanet från Istanbul till Köpenhamn dit vi anlände före lunch. Tur att vi bokat Turkish airline och inte Lufthansa som strejkar sedan i onsdags! Tåget över bron till Sverige och "hemma" hos Björns mor i Helsingborg strax efter 14 00, tjugo timmar efter att vi lämnat Kansai Airport. Vi kan definitivt rekommendera Turkish airline, god mat, vänlig personal och god service för övrigt.

Läs mer i nästa loggbok - Japan Del 3

Annika & Björn

Moon

www.sailaround.info

mail@sailaround.info